STRATEGIA DE DEZVOLTARE
A INSTITUTULUI DE ISTORIE „GEORGE BARIȚIU”
2026–2030

Document strategic instituțional privind direcțiile de dezvoltare ale cercetării istorice și socio-umane în cadrul Institutului de Istorie „George Barițiu”

Cluj-Napoca
2026

I. Introducere

Institutul de Istorie „George Barițiu” al Academiei Române din Cluj-Napoca constituie una dintre instituțiile reprezentative ale cercetării istorice și socio-umane din România, beneficiind de o tradiție academică de peste un secol și de o contribuție constantă la dezvoltarea studiilor dedicate spațiului transilvănean și central-european. Prin activitatea sa științifică și prin diversitatea domeniilor cultivate, institutul participă activ la aprofundarea cunoașterii istorice și la analiza fenomenelor sociale și culturale care au modelat evoluția acestei regiuni în contextul istoriei românești și europene. Activitatea științifică a institutului se desfășoară într-un cadru interdisciplinar care integrează cercetarea istorică și studiile socio-umane, reunind perspective din filosofie, psihologie, sociologie și științe juridice. Această articulare a domeniilor permite dezvoltarea unor programe de cercetare care contribuie atât la aprofundarea cunoașterii istorice, cât și la înțelegerea mecanismelor sociale, culturale și instituționale care modelează evoluțiile societății contemporane. Prin programele de cercetare derulate în cadrul departamentelor sale și printr-o activitate editorială constantă, institutul este integrat în numeroase rețele academice naționale și internaționale, dezvoltând colaborări durabile cu universități și centre de cercetare din Europa și din alte spații academice. Aceste parteneriate contribuie la intensificarea schimburilor științifice, la circulația ideilor și la adoptarea unor metodologii de cercetare actuale, facilitând totodată participarea cercetătorilor institutului la dezbaterile internaționale privind evoluțiile sociale, culturale și instituționale ale lumii contemporane, în special în domeniul studiilor socio-umane.

II. Misiune, viziune și valori instituționale

II. 1. Misiunea institutului

Misiunea Institutului de Istorie „George Barițiu” al Academiei Române constă în dezvoltarea cercetării științifice fundamentale în domeniul istoriei și al științelor socio-umane și în valorificarea patrimoniului documentar, cultural și intelectual relevant pentru istoria României, a Transilvaniei și a spațiului central-european. Prin activitatea sa, institutul contribuie la aprofundarea cunoașterii istorice, la dezvoltarea reflecției academice asupra societății și culturii și la consolidarea dialogului dintre cercetarea istorică și domeniile conexe ale științelor socio-umane. Activitatea institutului se înscrie în tradiția cercetării academice promovate de Academia Română și are ca finalitate producția de cunoaștere științifică riguroasă, întemeiată pe analiza critică a surselor, pe rigoare metodologică și pe utilizarea metodelor consacrate ale cercetării istorice și socio-umane. În acest cadru, institutul contribuie la elaborarea de studii și monografii, la editarea și publicarea de izvoare documentare, la dezvoltarea unor serii editoriale academice și la organizarea de conferințe, colocvii și alte manifestări științifice, în acord cu programele sale de cercetare din domeniul istoriei și al cercetărilor socio-umane. Prin misiunea sa, institutul oferă un cadru academic de excelență pentru studiul trecutului și pentru analiza proceselor sociale, psihologice, culturale și normative care modelează societatea contemporană. În acest sens, cercetările dezvoltate în cadrul institutului valorifică atât perspectivele proprii istoriografiei, cât și abordări interdisciplinare provenite din psihologie, sociologie, filosofie și drept, contribuind la o înțelegere mai amplă a fenomenelor istorice și sociale și la întărirea profilului interdisciplinar al instituției. Misiunea institutului include, totodată, dezvoltarea infrastructurii academice necesare cercetării avansate, prin digitizarea patrimoniului științific și documentar, dezvoltarea bazelor de date academice, facilitarea accesului online la resursele de cercetare și integrarea instrumentelor digitale în activitatea științifică. În această logică, institutul urmărește valorificarea oportunităților oferite de digital humanities și de noile metodologii digitale, atât pentru cercetarea istorică, cât și pentru cercetarea socio-umană, precum și crearea condițiilor pentru utilizarea responsabilă a datelor, pentru dezvoltarea competențelor metodologice și pentru extinderea accesului deschis la rezultatele cercetării.

În același timp, institutul își asumă dezvoltarea unor forme de cercetare cu relevanță socială sporită, inclusiv prin valorificarea unor mecanisme de cercetare participativă de tip „citizen science”, prin dezvoltarea unor proiecte care favorizează legătura dintre cercetare și societate, valorificarea memoriei comunitare, a patrimoniului local și a expertizei actorilor sociali relevanți.. Prin astfel de demersuri, institutul urmărește să stimuleze interacțiunea dintre cercetare și societate, să valorifice memoria comunitară, patrimoniul local și expertiza actorilor sociali relevanți și să contribuie la o mai bună ancorare publică a cunoașterii istorice și a celei ddefinitorii pentru științele socio-umane. Activitatea de cercetare desfășurată în cadrul Institutului de Istorie „George Barițiu” al Academiei Române se înscrie în cadrul politicilor publice privind cercetarea, dezvoltarea și inovarea din România stabilite prin Strategia Națională de Cercetare, Inovare și Specializare Inteligentă (SNCISI) 2022–2027 și este orientată spre valorificarea oportunităților oferite de programele naționale și europene de cercetare. Direcțiile strategice ale Institutului de Istorie „George Barițiu” sunt formulate în concordanță cu prioritățile stabilite la nivel național, vizând consolidarea cercetării istorice fundamentale, dezvoltarea cooperării academice și integrarea activității institutului în spațiul european al cercetării. Institutul de Istorie „George Barițiu” își propune, prin strategia instituțională pentru perioada 2026–2030, să valorifice oportunitățile oferite de cadrul programatic al Planului Național de Cercetare-Dezvoltare și Inovare (PNCDI IV), precum și de instrumentele europene de finanțare și cooperare științifică, precum Horizon Europe, ERC și COST, în vederea consolidării capacității sale instituționale, a diversificării surselor de finanțare prin atragerea de fonduri extrabugetare din programe naționale și europene de cercetare, în vederea consolidării capacității instituționale, a susținerii unor proiecte științifice competitive și a creșterii vizibilității academice a rezultatelor cercetării, inclusiv prin participarea la rețele naționale și internaționale de cooperare. Un element esențial al misiunii institutului îl reprezintă formarea noilor generații de cercetători. Activitatea școlii doctorale și integrarea doctoranzilor în programele de cercetare contribuie la dezvoltarea competențelor academice, la transmiterea tradiției cercetării istorice și socio-umane și la formarea unei culturi a metodologiilor riguroase, a dialogului interdisciplinar și a participării active la comunitatea științifică. În aceeași măsură, institutul susține dezvoltarea profesională a cercetătorilor prin cooperare interinstituțională, mobilități academice, acces la resurse și implicare în proiecte cu deschidere internațională. Misiunea institutului include și promovarea cunoașterii istorice și socio-umaniste în societate, prin publicații, conferințe, activități de diseminare și participare la dezbateri academice și culturale. În acest fel, institutul contribuie la dezvoltarea unei culturi publice întemeiate pe cunoaștere, reflecție critică și responsabilitate intelectuală. În concordanță cu orientările actuale ale politicilor europene în domeniul cercetării și inovării, institutul promovează principiile egalității de șanse, ale echității de gen și ale incluziunii instituționale, considerate condiții esențiale pentru valorificarea potențialului academic și pentru dezvoltarea durabilă a comunității sale științifice.

II.2. Domenii de cercetare

Structura academică a Institutului de Istorie „George Barițiu” al Academiei Române reflectă diversitatea domeniilor de cercetare dezvoltate în cadrul institutului și necesitatea integrării perspectivelor istorice și socio-umane în analiza fenomenelor sociale și culturale. Activitatea științifică este organizată în jurul a două componente principale: Departamentul de Istorie **și** Departamentul de Cercetări Socio-Umane (D.C.S.U.)**.**

Departamentul de Istorie reprezintă nucleul tradițional al institutului și este dedicat cercetării istorice fundamentale. Activitatea acestuia vizează analiza evoluției societății românești și a spațiului central-european, cu accent pe istoria Transilvaniei, pe evoluția instituțiilor politice și administrative, pe dinamica relațiilor sociale și confesionale și pe transformările culturale ale societății. Cercetările realizate în cadrul departamentului se bazează pe analiza critică a surselor istorice, pe elaborarea de studii și monografii și pe editarea de izvoare documentare relevante pentru istoria României și a Europei Centrale.

Complementar acestei activități, Departamentul de Cercetări Socio-Umane (D.C.S.U.) contribuie la extinderea perspectivelor analitice asupra societății prin integrarea metodelor și conceptelor provenite din domenii precum sociologia, psihologia, filosofia sau sociologia și științele juridice. Activitatea departamentului este orientată către analiza proceselor sociale și culturale contemporane, către studiul

identităților colective și către investigarea relațiilor dintre memorie, cultură și societate. În acest cadru, cercetările dezvoltate integrează perspective interdisciplinare, abordând teme precum dinamica identităților culturale, procesele psihosociale și dimensiunile psihanalitice ale memoriei colective, evoluția gândirii filosofice contemporane, precum și problematica dezvoltării morale și a eticii aplicate în societățile moderne.

Prin colaborarea dintre cele două departamente, institutul promovează o abordare interdisciplinară a cercetării, care permite corelarea analizei istorice cu interpretarea fenomenelor sociale contemporane. Din punct de vedere administrativ, activitatea institutului se încadrează în domeniul cercetare-dezvoltare în științele sociale și umaniste (CAEN 7220). În conformitate cu clasificarea UNESCO a domeniilor științei, principalele domenii de cercetare dezvoltate în cadrul institutului sunt:

Domeniu de cercetare	**Cod UNESCO**	**Direcții principale de cercetare**	**Structuri implicate**
Istorie	55	Cercetarea istoriei Transilvaniei și a spațiului românesc din perspectivă medievală, modernă și contemporană, cu accent pe istoria politică, instituțională, socială, economică, religioasă și culturală; analiza relațiilor interetnice și confesionale, a minorităților, a patrimoniului istoric și a memoriei colective; studierea dinamicilor regionale, naționale și transnaționale, inclusiv a relațiilor internaționale și a integrării euro-atlantice; continuarea editării și valorificării izvoarelor istorice și a proiectelor de sinteză privind evoluția Transilvaniei și a României.	Departamentul de Istorie
Sociologie	63	Dezvoltarea unei direcții de cercetare asupra proceselor sociale și culturale contemporane, cu accent pe performativitățile sociabilității, pe munca în cultură, practicile și instituțiile sociale, corupția și contracararea ei în instituțiile publice locale, discursurile relațiilor interetnice în noile media, precum și pe mecanismele sociale, culturale și normative ale creativității, producției culturale și consumului cultural, inclusiv asupra instituirii sociale a creativității și a dinamicii economiilor creative.	Departamentul de Cercetări Socio-Umane
Psihologie	61	Cercetări privind reglarea emoțională, stilurile cognitive, creativitatea, gândirea critică, judecata și decizia morală, autonomia personală, emoțiile morale, agresivitatea, comportamentul antisocial și evaluarea psihologică; dezvoltarea unei direcții interdisciplinare de cercetare în domeniul psihologiei moralității, prin analiza factorilor cognitivi, afectivi și identitari implicați în dezvoltarea și structurarea personalității și a comportamentului social, cu accent pe investigarea dinamică și metodologică a judecății și deciziei morale.	Departamentul de Cercetări Socio-Umane
Filosofie	72	Dezvoltarea unei direcții instituționale de cercetare în domeniul filosofiei morale, al filosofiei sociale și al filosofiei culturii, centrată pe analiza valorilor, moralității, libertății, adevărului, identității, apartenenței și intoleranței, precum și pe investigarea fenomenelor culturale și sociale contemporane din perspectiva eticii aplicate, a reflecției asupra mass-media, a patrimoniului cultural și a tradițiilor filosofice moderne și contemporane.	Departamentul de Cercetări Socio-Umane
Științe juridice și drept	56	Cercetări asupra istoriei instituțiilor juridice și a ideilor juridice, asupra relației dintre drept, instituții și societate, asupra normelor și practicilor sociale din instituțiile publice, precum și asupra cadrului juridic și administrativ al organizării politice și religioase în spațiul românesc și european; valorificarea perspectivelor interdisciplinare dintre drept, filosofie, sociologie și istorie, inclusiv prin teme precum filosofia dreptului, cultura juridică și documentele juridice și canonice.	Departamentul de Istorie / Departamentul de Cercetări Socio-Umane

II.3. Viziunea pentru anul 2030

Până în anul 2030, Institutul de Istorie „George Barițiu" al Academiei Române își propune să devină un reper de excelență în cercetarea istoriei Transilvaniei, a istoriei României și a spațiului central-european și, totodată, o platformă academică de referință pentru cercetarea interdisciplinară în domeniul științelor istorice și socio-umane. În această perspectivă, institutul urmărește să îmbine cercetarea fundamentală, cooperarea academică și inovarea metodologică într-un cadru instituțional competitiv, vizibil și deschis către marile dezbateri științifice europene. Viziunea pentru anul 2030 se întemeiază pe dezvoltarea programelor proprii de cercetare, pe valorificarea patrimoniului documentar și științific al institutului, precum și pe consolidarea parteneriatelor, rețelelor academice și mecanismelor de cooperare și finanțare naționale și europene. Prin direcțiile sale de dezvoltare și prin arhitectura programelor de cercetare, institutul urmărește să se profileze ca spațiu de convergență între studiul istoriei, valorificarea patrimoniului documentar și analiza proceselor sociale și psihologice, precum și a evoluției ideilor și construcțiilor conceptuale din domeniul filosofic și juridic. În această perspectivă, cercetarea istorică și cea socio-umană nu vor evolua ca direcții paralele, ci ca domenii complementare, capabile să genereze rezultate științifice relevante atât pentru istoriografia românească, cât și pentru înțelegerea societății contemporane și pentru participarea institutului la marile dezbateri academice privind evoluția societăților din Europa Centrală și de Est.

În acest sens, până în anul 2030, institutul urmărește:

- să își consolideze profilul de centru de cercetare și dialog interdisciplinar, capabil să articuleze programe relevante pentru istorie, istoriografie, patrimoniu documentar și științe socio-umane și să valorifice complementar expertiza cercetătorilor din cele două departamente;
- să devină un reper în dezvoltarea infrastructurilor digitale pentru cercetarea istorică și socio-umană, prin digitizarea sistematică a patrimoniului documentar și științific, dezvoltarea bazelor de date istorice și socio-umane, crearea unor platforme digitale pentru organizarea și valorificarea corpusurilor academice și extinderea accesului online la resurse și rezultate; în acest cadru, digital humanities va reprezenta nu doar un set de instrumente de lucru, ci o direcție stabilă de modernizare a cercetării și de integrare a institutului în practicile academice contemporane;
- să se profileze ca reper național în dezvoltarea unor forme de cercetare participativă compatibile cu profilul său academic, astfel încât, în domeniul istoriei, să susțină programe de valorificare colaborativă a izvoarelor și patrimoniului, iar în domeniul cercetărilor socio-umane să stimuleze forme de citizen social science și de co-creare a cunoașterii, prin implicarea comunităților, a partenerilor educaționali, a instituțiilor culturale și a altor actori relevanți; în acest fel, institutul urmărește să își extindă capacitatea de a conecta cercetarea de interes fundamental cu nevoile de cunoaștere ale societății;
- să se afirme ca partener academic vizibil și credibil în rețelele de cercetare naționale și internaționale, prin extinderea colaborărilor cu universități, institute de cercetare, arhive, muzee, biblioteci și organizații culturale din țară și din străinătate, prin participarea la proiecte internaționale și europene și prin valorificarea oportunităților oferite de programe și mecanisme de cooperare științifică precum Horizon Europe, ERC, COST și alte instrumente relevante de finanțare și mobilitate academică;
- să își crească vizibilitatea și competitivitatea internațională, prin organizarea de manifestări științifice, integrarea mai puternică în circuitul științific european, creșterea prezenței în spațiul internațional al cercetării și dezvoltarea capacității de a genera proiecte și parteneriate durabile;
- să consolideze activitatea editorială a institutului, ca dimensiune esențială a performanței academice și a vizibilității științifice, prin susținerea publicațiilor proprii, creșterea standardelor editoriale, extinderea colaborărilor academice, dezvoltarea revistelor și volumelor publicate sub egida

institutului și urmărirea unei prezențe sporite în baze de date și platforme academice relevante, inclusiv prin obiective de indexare în SCOPUS și Web of Science, acolo unde specificul publicațiilor o permite;

- să devină un reper în ceea ce privește calitatea mediului academic, prin dezvoltarea resurselor umane, susținerea cercetătorilor tineri, integrarea doctoranzilor în programele de cercetare și îmbogățirea competențelor de management al cercetării, etică, metodologie și utilizare a instrumentelor digitale; viziunea pentru 2030 presupune, astfel, existența unui cadru instituțional matur, capabil să susțină proiecte competitive, să asigure standarde ridicate de calitate științifică și să dezvolte mecanisme durabile de formare, cooperare și evaluare academică;
- să încurajeze implicarea activă a cercetătorilor în viața academică a institutului, inclusiv în activitatea editorială, în coordonarea de proiecte, în inițiative de cooperare științifică și în formarea noilor generații de cercetători, astfel încât resursele umane ale institutului să reprezinte un factor esențial al continuității și performanței instituționale;
- să își întărească rolul în relația cu comunitatea, devenind un reper de autoritate intelectuală și de responsabilitate publică în promovarea cunoașterii istorice și socio-umaniste;
- până în 2030, institutul urmărește să își consolideze rolul de mediator între cercetarea academică, mediul educațional, instituțiile culturale și spațiul public, astfel încât rezultatele activității sale să contribuie nu doar la progresul cunoașterii, ci și la dezvoltarea unei culturi publice bazate pe reflecție critică, memorie responsabilă și înțelegere nuanțată a societății contemporane.

Domeniu	Direcții prioritare de cercetare	Structuri implicate
Istorie	Până în anul 2030, cercetarea istorică din cadrul institutului va urmări dezvoltarea unei direcții integrate de analiză a evoluțiilor politice, sociale, economice, religioase și culturale ale Transilvaniei și ale spațiului românesc, din Evul Mediu până în epoca contemporană, cu accent pe procesele de modernizare, relațiile internaționale, dinamica raporturilor dintre stat și societate, patrimoniul istoric și diversitatea identitară și confesională.	Departamentul de Istorie
Istoriografie și patrimoniu documentar	Până în anul 2030, institutul va urmări consolidarea unei direcții de cercetare dedicate valorificării patrimoniului documentar și dezvoltării instrumentelor fundamentale ale istoriografiei românești, prin continuarea edițiilor critice de documente, elaborarea de volume și corpusuri documentare, dezvoltarea bazelor de date istorice și participarea la proiecte editoriale majore privind izvoarele și publicațiile relevante pentru istoria Transilvaniei și a spațiului românesc.	Departamentul de Istorie
Sociologie și științe juridice	Până în anul 2030, cercetarea sociologică din cadrul institutului va urmări dezvoltarea unei direcții interdisciplinare axate pe analiza transformărilor sociale contemporane, a mecanismelor sociale ale creativității, producției și consumului cultural, precum și a relațiilor dintre norme, instituții, practici juridice și dinamica societății contemporane. Direcția va include investigarea proceselor de instituire socială a creativității, a practicilor culturale, a logicilor socio-economice specifice industriilor creative, precum și analiza culturii juridice, a raportului dintre drept și societate și a transformărilor normative relevante pentru spațiul public contemporan.	Departamentul de Cercetări Socio-Umane
Psihologie	Până în anul 2030, cercetarea psihologică din cadrul institutului va urmări dezvoltarea unei direcții specializate în analizarea aspectelor dinamice și metodologice implicate în investigarea	Departamentul de Cercetări Socio-Umane

Domeniu	Direcții prioritare de cercetare	Structuri implicate
	judecății și deciziei morale, avându-se în vedere rolul factorilor cognitivi, afectivi, de personalitate, neurofiziologici, metodologici şi culturali şi al interacțiunii lor dinamice pentru formarea şi stabilitatea judecăţilor şi deciziilor morale și constituirea unei direcții instituționale specializate cu relevanță națională.	
Filosofie	Până în anul 2030, cercetarea filosofică va urmări aprofundarea filosofiei culturii și a filosofiei sociale, prin studiul identităților colective și al dinamicii culturale, analiza relațiilor dintre societate, cultură și spațiul public analiza conceptelor de libertate, adevăr, identitate, apartenență, memorie și patrimoniu cultural, studiul evoluției gândirii filosofice moderne și contemporane. Totodată, direcția va include studiul evoluției gândirii filosofice moderne și contemporane și cercetarea dimensiunilor morale și identitare ale personalității și comportamentului social, cu accent pe autonomie, responsabilitate morală, comunicare, reziliență socială și raportul dintre moralitate și patologie.	Departamentul de Cercetări Socio-Umane
Digital humanities	Până în anul 2030, institutul va urmări dezvoltarea unei direcții transversale de digital humanities, orientată spre digitizarea patrimoniului documentar și științific, dezvoltarea bazelor de date istorice și socio-umane, crearea de resurse și corpusuri digitale, integrarea instrumentelor digitale în cercetare și facilitarea accesului online la rezultatele activității științifice. Această direcție va susține atât valorificarea patrimoniului documentar, cât și modernizarea metodelor de cercetare din domeniul istoriei și al științelor socio-umane.	Departamentul de Istorie / D.C.S.U.
Cercetare participativă și valorizare publică	Până în anul 2030, institutul va urmări dezvoltarea unor forme de cercetare participativă compatibile cu profilul său academic, prin proiecte de transcriere colaborativă, arhive comunitare, documentare participativă a patrimoniului, consultări publice și diferite forme de citizen social science, în vederea consolidării relației dintre cercetare, patrimoniu și societate și a creșterii relevanței publice a activității științifice.	Departamentul de Istorie / Departamentul de Cercetări Socio-Umane

II.4. Argumente privind dezvoltarea direcțiilor de cercetare în istorie

Direcția de cercetare stabilită pentru domeniul Istorie reprezintă nucleul tradițional al activității Institutului de Istorie „George Barițiu” și se întemeiază pe continuitatea unor programe de cercetare consacrate, dezvoltate în mod sistematic în jurul istoriei Transilvaniei și a spațiului românesc, din Evul Mediu până în epoca contemporană. Direcțiile de cercetare pentru perioada 2026-2030 confirmă această continuitate prin menținerea unor programe și proiecte privind izvoarele documentare, Transilvania medievală, viața politică, religioasă, economică și socială a Transilvaniei moderne, precum și prin extinderea analizelor asupra Transilvaniei contemporane în perspective regionale, naționale și transnaționale. Această direcție este susținută de consecvența remarcabilă a cercetării asupra relațiilor interetnice și confesionale, asupra minorităților, asupra istoriei politice și culturale, precum și asupra raporturilor dintre România și spațiul internațional.

Această direcție este oportună întrucât derivă din necesitatea de a continua cercetarea aprofundată a unui spațiu istoric cu mare complexitate identitară, confesională și instituțională, a cărui evoluție rămâne esențială pentru înțelegerea formării statului modern, a relațiilor dintre comunități și a mecanismelor de integrare europeană. Temele de cercetare predilecte asumate pentru perioada 2026–2030, precum istoria relațiilor

internaționale ale Transilvaniei, istoria minorităților naționale, analiza proceselor de modernizare sau istoria economiei politice regionale, demonstrează că în special cercetarea istorică a institutului nu se limitează la simpla acumulare documentară, ci oferă și instrumente explicative relevante pentru dezbaterea academică actuală asupra identității, memoriei, diversității și transformării sociale.

Fezabilitatea dezvoltării acestei direcții este susținută de existența unui corp de cercetători specializați, de continuitatea unor programe multianuale și de experiența deja acumulată în coordonarea și finalizarea unor proiecte științifice de amploare. În plus, cercetarea istorică se află într-o relație fertilă cu alte domenii ale institutului, în special cu sociologia, filosofia, studiile culturale și dreptul, ceea ce favorizează elaborarea unor interpretări interdisciplinare și dezvoltarea unor proiecte de cercetare cu deschidere internațională. În acest sens, istoria rămâne nu doar unul dintre cele mai importante domenii ale institutului, ci și cadrul în care se articulează organic o parte semnificativă a direcțiilor sale de dezvoltare științifică.

Pe termen mediu și lung, această direcție poate fi consolidată prin menținerea cercetării fundamentale, prin susținerea publicării rezultatelor în volume și reviste de specialitate, prin participarea la rețele academice și prin dezvoltarea unor proiecte competitive care să valorifice poziționarea institutului în studiul istoriei Transilvaniei și a spațiului românesc în context central-european și european. Din această perspectivă, dezvoltarea direcției istorice este nu doar necesară, ci și pe deplin compatibilă cu misiunea instituțională și cu profilul științific al institutului.

II.5. Argumente privind dezvoltarea direcțiilor de cercetare în istoriografie și patrimoniu documentar

Cercetarea în aria istoriografiei și a patrimoniului documentar este una dintre cele mai bine conturate dimensiuni ale activității institutului și reprezintă o componentă definitorie a identității sale academice. Continuitatea acestei direcții este vizibilă atât în proiectele editoriale fundamentale incluse în această strategie, cât și în programele și sintezele anilor anteriori, care confirmă o preocupare constantă pentru editarea critică a izvoarelor istorice, pentru constituirea corpusurilor documentare și pentru dezvoltarea unor instrumente de lucru esențiale istoriografiei românești. Serii precum *Documenta Romaniae Historica, Izvoarele Răscoalei lui Horea, Documente privind Revoluția de la 1848–1849* sau *Mișcarea națională a românilor din Transilvania* confirmă caracterul de cercetare fundamentală al acestei direcții.

Importanța strategică a acestui domeniu rezidă în faptul că el oferă infrastructura intelectuală indispensabilă dezvoltării cercetării istorice. În absența identificării, editării și valorificării riguroase a surselor, cercetarea istorică își poate pierde baza empirică și capacitatea de a produce interpretări solide. Din acest motiv, activitatea istoriografică și editorială a institutului trebuie înțeleasă nu ca o funcție secundară, ci ca una structurală, care susține atât cercetarea fundamentală, cât și dezvoltarea unor perspective comparative și tematice asupra trecutului. În aceeași logică se înscriu și proiectele prioritare ale Academiei Române la care participă cercetătorii institutului, proiecte care valorifică în bună măsură contribuția instituției la patrimoniul documentar și la organizarea cunoașterii istorice la nivel național.

Această direcție este susținută de experiența acumulată a colectivelor editoriale, de existența unor programe deja structurate pe termen mediu și lung și de capacitatea institutului de a integra cercetători cu specializări complementare în proiecte documentare complexe. Mai mult decât atât, proiectele deja derulate arată că instituția dispune de o expertiză verificată în organizarea edițiilor critice, în gestionarea unor fonduri documentare dificile și în valorificarea patrimoniului istoric în formate științifice relevante pentru comunitatea academică.

Această arie tematică poate fi îmbogățită prin corelarea tradiției editoriale cu noile exigențe ale cercetării, în special prin digitalizare, dezvoltarea bazelor de date istorice și facilitarea accesului la resursele documentare.

În acest sens, cercetarea în istoriografie și patrimoniu documentar are nu doar o valoare de continuitate, ci și un potențial major de modernizare, capabil să întărească rolul institutului ca reper național în domeniul cercetării istorice fundamentale.

II.6. Argumente privind dezvoltarea direcțiilor de cercetare în psihologie și filosofie

Dezvoltarea cercetării în domeniul psihologiei moralității și filosofiei morale reprezintă o direcție strategică justificată atât prin continuitatea preocupărilor științifice existente în cadrul colectivului de Psihologie al Departamentului de Cercetări Socio-Umane, cât și prin relevanța tot mai mare a acestui domeniu în contextul transformărilor sociale contemporane. Studiul problemelor care țin de psihologia moralității se află la confluența unor teme de cercetare cultivate în mod constant în cadrul institutului, implicând competențe din domeniul cognitiv, al proceselor de raționament, al emoțiilor și auto-reglării, precum și din sfera psihologiei sociale. Pe de altă parte, cercetările colectivului de Filosofie din cadrul Departamentului din anii anteriori indică preocupări pentru reflecția asupra moralității, pentru filosofia intoleranței, pentru relația dintre cunoaștere și moralitate, pentru filosofia socială și moralitatea din perspectiva mass-media, precum și pentru diverse forme de etică aplicată și de analiză a valorilor contemporane. În proiectele de cercetare asumate pentru următorii ani, aceste preocupări se regăsesc într-o formă mai amplă, prin proiecte dedicate conceptelor de libertate, adevăr, apartenență, responsabilitate morală, comunicare și criză. Toate acestea demonstrează o continuitate clară și o maturizare a direcției filosofice și psihologice în interiorul Departamentului. În acest sens, orientarea mai accentuată a cercetării spre psihologia moralității și spre filosofia moralei permite valorificarea firească a experienței și a potențialului științific deja existente în cadrul colectivului. Această opțiune strategică este susținută și de actualitatea deosebită a domeniului, atât la nivel național, cât și internațional. Interesul crescut pentru studiul moralității este legat de dezbaterile tot mai intense privind criza morală a societății contemporane și efectele acesteia asupra unor probleme majore, precum corupția, violența, fenomenul „fake-news", degradarea mediului, implicațiile etice ale inteligenței artificiale sau dificultățile legate de etica cercetării științifice. În acest context, dezvoltarea unei direcții de cercetare dedicate psihologiei și filosofiei moralității răspunde unei nevoi științifice reale și poate contribui la fundamentarea unor perspective analitice relevante pentru înțelegerea acestor fenomene. Caracterul interdisciplinar al acestei direcții constituie un alt argument important în favoarea realizării acestui tip de cercetare. Studiul moralității umane presupune articularea unor perspective din psihologie, filosofie, sociologie, drept și chiar economie, ceea ce creează premise favorabile pentru valorificarea competențelor existente în cadrul Departamentului de Cercetări Socio-Umane. Atât filosofia, cât și psihologia pot funcționa ca și cadre integratoare pentru colaborarea între specializările existente în institut și pentru consolidarea profilului interdisciplinar al cercetării socio-umane. Filosofia va avea un rol esențial în clarificarea conceptelor, valorilor și normelor care structurează viața socială și culturală într-un context marcat de polarizare, de crize identitare și de transformări rapide ale spațiului public. Cercetarea filosofică oferă nu doar instrumente conceptuale, ci și cadre de reflecție critică necesare pentru înțelegerea prezentului. Temele legate de libertate, adevăr, moralitate, comunicare și apartenență sunt, din această perspectivă, deosebit de actuale și pot conferi cercetării filosofice a institutului o vizibilitate sporită în dezbaterile academice contemporane. Totodată, orientarea spre această direcție de cercetare poate răspunde unei nevoi instituționale și academice mai largi. În prezent, deși există preocupări punctuale în mai multe centre universitare și de cercetare din țară, nu există un centru de cercetare capabil să coaguleze în mod sistematic studiile privind moralitatea umană într-o perspectivă interdisciplinară. În aceste condiții, institutul are posibilitatea de a dezvolta, pe termen mediu și lung, un nucleu de cercetare capabil să funcționeze ca un pol de referință la nivel național în acest domeniu, valorificând atât experiența acumulată la nivel local, unde există deja un nucleu de cadre universitare și doctoranzi interesați de această problematică, inclusiv în cadrul Universității „Babeș-Bolyai", cât și colaborările și modelele instituționale existente la nivel național, precum „Centrul de Cercetare în Etică Aplicată al Facultății de Filosofie" din cadrul Universității din București. O asemenea dezvoltare ar permite institutului să funcționeze nu doar ca spațiu de cercetare specializată, ci și ca factor catalizator pentru articularea și dezvoltarea studiilor interdisciplinare privind morala și etica în mediul

academic românesc. Fezabilitatea acestei direcții de dezvoltare depinde, însă, de condițiile instituționale în care cercetarea va putea fi realizată. În prezent, colectivul de psihologie al Departamentului de Cercetări Socio-Umane este mult mai restrâns decât în anii ’90, fiind alcătuit din doar cinci cercetători, dintre care unul singur cu grad științific I și ocupând doar o jumătate de normă, în comparație cu cei unsprezece cercetători existenți în acel deceniu. În măsura în care această situație va putea fi ameliorată prin susținerea dezvoltării resurselor umane, a infrastructurii și a suportului logistic, există premise solide pentru consolidarea unor colaborări internaționale deja conturate. În acest sens, cercetători ai colectivului sunt deja implicați în proiecte colaborative transnaționale, cum este consorțiul Psychological Science Accelerator, care desfășoară cercetări și pe tema moralității. De asemenea, există contacte și posibilități de colaborare cu cercetători de la universități din SUA și Hong Kong, colaborări care, în prezent, se desfășoară mai ales prin corespondență și care ar putea fi dezvoltate semnificativ prin susținerea mobilităților academice, a stagiilor de cercetare în laboratoare din străinătate și a participării la conferințe internaționale. Orientarea cercetării spre această direcție are, de asemenea, un potențial important în ceea ce privește atragerea de finanțări competitive. Relevanța psihologiei moralității și filosofiei morale pentru programele europene și internaționale de cercetare este susținută de faptul că numeroase apeluri de finanțare au vizat deja teme aflate în legătură directă cu acest domeniu, precum drepturile copilului, prevenirea și combaterea violenței împotriva copiilor, tinerilor și femeilor, combaterea rasismului, xenofobiei, homofobiei și a altor forme de intoleranță, prevenirea discursului instigator la ură în mediul online, promovarea principiului nediscriminării, dimensiunile sociale și umaniste ale tranziției energetice, precum și factorii umani, etici, sociali, juridici și organizaționali implicați în utilizarea inteligenței artificiale, în reziliența societăților sau în combaterea criminalității și terorismului. Toate aceste teme presupun, într-o măsură importantă, cunoștințe fundamentale din domeniul psihologiei moralității și a filosofiei morale și reclamă, în același timp, o abordare mai larg interdisciplinară. Prin urmare, dezvoltarea acestei direcții poate contribui nu doar la creșterea relevanței științifice a institutului, ci și la sporirea capacității sale de a participa la proiecte internaționale și de a atrage resurse externe. În funcție de resursele umane și materiale disponibile în perioada următoare, realizarea acestui obiectiv strategic poate urma două direcții complementare. În condițiile unor resurse limitate, accentul poate fi pus pe elaborarea unor sinteze teoretice și conceptuale de anvergură, capabile să valorifice acumulările existente și să genereze contribuții publicabile internațional în reviste de impact. În condițiile unei susțineri instituționale mai consistente, direcția poate evolua și spre dezvoltarea unor cercetări empirice de nivel ridicat, bazate pe eșantioane relevante, instrumente psihologice validate internațional și metodologii competitive, cu potențial de publicare în reviste științifice cu impact ridicat. În aceste condiții, dezvoltarea cercetării în psihologia moralității se conturează ca o direcție strategică oportună, fezabilă și compatibilă cu misiunea institutului, atât prin continuitatea sa în raport cu preocupările științifice existente, cât și prin relevanța sa socială, interdisciplinară și internațională.

II.7. Argumente privind dezvoltarea direcțiilor de cercetare în sociologie și științe juridice

Dezvoltarea direcției de cercetare în sociologie și științe juridice se sprijină și aceasta pe o continuitate tematică reală, vizibilă în programele și proiectele institutului din ultimii ani, care au abordat atât fenomene sociale contemporane, cât și aspecte normative și instituționale relevante pentru înțelegerea societății românești. Preocupările de cercetare din aceste domenii vizează rolul ideilor în construcția claselor sociale, munca în cultură, normele și practicile sociale din instituțiile publice locale, corupția și contracararea ei, precum și discursul ce vizează relațiile interetnice în noile media. Orientarea viitoare explicită vizează studiul mecanismelor sociale, culturale și normative ale creativității, producției și consumului cultural, cu accent pe instituirea socială a creativității și pe dinamica economiilor creative.

Transformările accelerate ale societății contemporane, care reclamă instrumente analitice capabile să surprindă relația dintre norme, instituții, practici culturale, spațiu public și dinamici economice oferă, de altfel, oportunitatea dezvoltării acestei direcții de cercetare. În acest context, cercetarea sociologică și juridică au rolul de a oferi o înțelegere mai fină a modului în care sunt produse, reglementate și negociate formele de viață socială, inclusiv în domenii emergente precum industriile creative, practicile culturale și noile forme de sociabilitate mediată digital. Dimensiunea juridică a acestei cercetări devine cu atât mai importantă cu cât transformările instituționale și sociale generează noi probleme legate de normativitate, reglementare și funcționarea structurilor publice.

Caracterul interdisciplinar al acestei direcții constituie unul dintre principalele sale avantaje. Sociologia și științele juridice se află, în cadrul institutului, într-un dialog fertil cu filosofia, istoria și studiile culturale, ceea ce permite abordarea complexă a acestor teme pe marginea creativității, consumului cultural, comunicării publice, normativității și funcționarii instituțiilor. Această convergență disciplinară oferă o bază solidă pentru dezvoltarea unor proiecte relevante atât din punct de vedere științific, cât și din perspectiva aplicabilității lor în analiza societății contemporane.

Această direcție este susținută de existența unor competențe deja articulate în interiorul Departamentului de Cercetări Socio-Umane și de faptul că temele abordate se înscriu în domenii care pot genera colaborări și finanțări externe. Prin urmare, această direcție are potențialul de a deveni una dintre zonele de creștere ale profilului socio-uman al institutului, cu efecte pozitive atât asupra cercetării propriu-zise, cât și asupra relevanței publice a instituției.

II.8. Argumente privind dezvoltarea digital humanities

Dezvoltarea unei direcții de cercetare în domeniul „digital humanities” se impune ca o necesitate strategică în contextul transformărilor tehnologice care influențează tot mai puternic modul de organizare, accesare și valorificare a cunoașterii științifice. În cazul Institutului de Istorie „George Barițiu”, această direcție derivă firesc din activitatea de gestionare și editare a surselor istorice, din participarea la proiecte enciclopedice și editoriale de amploare și din necesitatea dezvoltării unor baze de date, resurse documentare online și instrumente digitale de lucru pentru cercetare. Chiar dacă digital humanities nu apare întotdeauna formulată ca program autonom, elementele sale constitutive se regăsesc în nevoia de digitizare, de sistematizare a informației și de facilitare a accesului la patrimoniul documentar și la rezultatele cercetării.

Necesitatea dezvoltării acestei direcții este amplificată de faptul că ea poate susține transversal toate domeniile de cercetare ale institutului. Pentru istorie și istoriografie, digitalizarea surselor și dezvoltarea bazelor de date pot îmbunătăți radical accesul la documente și eficiența lucrului științific; pentru domeniile socio-umane, infrastructura digitală poate facilita colectarea, arhivarea, organizarea și analizarea datelor, colaborarea în rețele academice și diseminarea rezultatelor. În acest sens, digital humanities nu trebuie înțeleasă ca o direcție tehnică izolată, ci ca una care reorganizează și amplifică potențialul întregului institut.

Caracterul transversal și integrator al acestei direcții îi conferă un rol strategic deosebit. Ea permite articularea cercetării fundamentale cu exigențele contemporane de acces deschis, de vizibilitate internațională și de creștere a gradului de a opera cu resursele științifice. Totodată, dezvoltarea direcției de „digital humanities” poate susține participarea institutului la proiecte internaționale și poate crea noi punți de colaborare cu instituții care valorifică patrimoniul documentar și cultural prin metode digitale.

Cristalizarea acestei direcții depinde, desigur, de infrastructura tehnică și de investițiile instituționale necesare, însă tocmai caracterul său transversal o face una dintre cele mai promițătoare zone de dezvoltare. În măsura în care va fi susținută prin digitalizare, acces la baze de date și dezvoltarea resurselor documentare

online, această direcție poate deveni un factor decisiv pentru modernizarea cercetării și pentru creșterea vizibilității institutului în spațiul academic contemporan.

II.9. Valorile academice

Activitatea Institutului de Istorie „George Barițiu" al Academiei Române se bazează pe un set de valori academice care orientează cercetarea științifică, colaborarea instituțională și relația institutului cu mediul academic și cu societatea. Institutul promovează *rigoarea științifică* drept principiu fundamental al activității de cercetare. Studiile realizate în cadrul institutului se întemeiază pe analiza critică a surselor, pe respectarea standardelor metodologice ale disciplinelor istorice și socio-umane și pe elaborarea unor interpretări susținute prin argumente și dovezi documentare. Institutul urmărește respectarea principiilor *integrității academice*, prin aplicarea normelor etice în cercetare și publicare, prin transparența procesului științific și prin asumarea responsabilității profesionale față de comunitatea academică. Institutul încurajează *interdisciplinaritatea cercetării,* prin colaborarea dintre domeniul istoriei și disciplinele socio-umane, precum sociologia, psihologia, filosofia și științele juridice. Această abordare favorizează analiza integrată a fenomenelor istorice și sociale și contribuie la dezvoltarea unor perspective interpretative complexe. Institutul susține *cooperarea academică și deschiderea internațională,* prin participarea la rețele de cercetare, prin dezvoltarea parteneriatelor cu universități și institute din țară și din străinătate și prin organizarea de manifestări științifice dedicate schimbului de idei și de bune practici. În același timp, institutul își asumă *responsabilitatea publică a cercetării,* contribuind prin activitatea sa științifică și editorială la dezvoltarea culturii istorice, la valorificarea patrimoniului cultural și la consolidarea dialogului dintre mediul academic și societate.

II.10. Principii de guvernanță strategică

Implementarea strategiei instituționale a Institutului de Istorie „George Barițiu" al Academiei Române se bazează pe principii de guvernanță strategică care urmăresc asigurarea coerenței decizionale, eficiența managementului instituțional și dezvoltarea sustenabilă a activității de cercetare. Un principiu fundamental îl constituie *fundamentarea deciziilor pe baza evaluării performanței instituționale*, prin utilizarea indicatorilor de activitate și a evaluărilor periodice ale rezultatelor cercetării. Institutul promovează *transparența procesului decizional și participarea comunității academice,* prin consultarea conducerii, a consiliului științific și a colectivelor de cercetare în definirea direcțiilor de dezvoltare instituțională. Guvernanța strategică presupune, de asemenea, *responsabilitate instituțională și monitorizarea implementării obiectivelor strategice,* prin definirea clară a responsabilităților și prin utilizarea mecanismelor de evaluare a activității de cercetare. În același timp, strategia instituțională urmărește *adaptarea la evoluțiile mediului academic și ale politicilor publice în domeniul cercetării,* prin consolidarea cooperării academice, valorificarea oportunităților de finanțare și dezvoltarea infrastructurii de cercetare.

II.11. Direcții majore de cercetare ale institutului (2026–2030)

Activitatea de cercetare a Institutul de Istorie „George Barițiu" al Academiei Române este organizată în jurul unor direcții majore care reflectă tradiția istoriografică a institutului, competențele colectivelor de cercetare și orientările actuale ale cercetării istorice și socio-umane. Aceste direcții constituie cadrul general pentru dezvoltarea proiectelor de cercetare, a programelor editoriale și a colaborărilor academice naționale și internaționale și se prefigurează astfel:

Nr.	Direcție de	Domenii tematice principale	Departament	Tipuri de rezultate

crt.	cercetare		responsabil	academice
1	Istoria Transilvaniei și a spațiului românesc în perspectivă medievală, modernă și central-europeană	Analiza evoluției Transilvaniei între voievodat și principat; studierea structurilor politice, administrative, religioase și sociale ale regiunii; cercetarea raporturilor dintre comunități, instituții și forme de organizare politică; investigarea rolului elitelor culturale și a circulației patrimoniului documentar și intelectual	Departamentul de Istorie	Monografii, volume colective, studii academice, ediții de documente și contribuții la aprofundarea cunoașterii istorice a Transilvaniei în context central-european
2	Istoria modernă și contemporană a Transilvaniei și a României în context regional, național și transnațional	Cercetarea vieții politice, religioase, economice și sociale în Transilvania modernă; analiza proceselor de modernizare și a dinamicilor socio-economice; studierea relațiilor internaționale ale Transilvaniei și României; cercetări privind statul, minoritățile naționale, populația evreiască, cultura română din Transilvania, instituțiile religioase și integrarea euro-atlantică a României după 1989	Departamentul de Istorie	Monografii, studii de specialitate, volume tematice, articole științifice și contribuții la analiza istoriei moderne și contemporane a României și Transilvaniei
3	Patrimoniul documentar, edițiile de izvoare și instrumentele fundamentale ale istoriografiei	Identificarea, editarea și valorificarea izvoarelor istorice privind istoria României și a Transilvaniei; continuarea edițiilor critice de documente din seriile fundamentale Documenta Romaniae Historica, Izvoarele Răscoalei lui Horea, Documente privind Revoluția de la 1848–1849 și Mișcarea națională a românilor din Transilvania; dezvoltarea repertoriilor, colecțiilor documentare și proiectelor enciclopedice dedicate izvoarelor și publicațiilor istorice	Departamentul de Istorie	Ediții critice de documente, colecții documentare, repertorii, lucrări enciclopedice, baze de date istorice și consolidarea infrastructurii intelectuale a cercetării istorice
4	Istorie socială, culturală, istoria ideilor și studii ale memoriei	Cercetări privind identitățile colective, memoria culturală și reprezentările trecutului; analiza patrimoniului pastoral etnoistoric; studii asupra biografiilor culturale și intelectuale; investigarea unor teme de istorie a ideilor și a cunoașterii, precum francmasoneria, medicina, eugenia, istoria informaticii românești și memoria unor figuri și evenimente majore, inclusiv George Barițși contemporanii săi și Avram Iancu	Departamentul de Istorie	Volume tematice, studii interdisciplinare, articole academice și valorizarea științifică și culturală a patrimoniului istoric și memorial
5	Cercetări socio-umane asupra societății contemporane	Analiza proceselor sociale, culturale și morale ale societății contemporane, prin cercetări asupra identităților sociale și culturale, filosofiei sociale și politice, eticii aplicate, mecanismelor de formare și structurare a personalității și comportamentului social, precum și asupra judecății, deciziei morale, creativității, comunicării și reglementării fenomenelor sociale și culturale, din perspectivă interdisciplinară filosofică, psihologică,	Departamentul de Cercetări Socio-Umane (D.C.S.U.)	Studii socio-umane, articole științifice, proiecte interdisciplinare

		sociologică și juridic		
6	Digital humanities și infrastructuri digitale pentru cercetarea socio-umană	Digitizarea patrimoniului documentar; baze de date istorice și socio-umane; dezvoltarea unei baze de date pentru cercetări psihologice și psihosociale; resurse academice online	Departamentul de Istorie / D.C.S.U.	Baze de date, colecții digitizate, platforme digitale, resurse academice online

II.13. Structura academică și funcțională a institutului

Structura academică a Institutul de Istorie „George Barițiu" al Academiei Române reflectă profilul interdisciplinar al activităților de cercetare și integrarea studiilor istorice cu cercetările din domeniul științelor socio-umane. Organizarea instituțională urmărește susținerea cercetării fundamentale, dezvoltarea programelor interdisciplinare și valorificarea rezultatelor științifice în mediul academic național și internațional.

Activitatea institutului este structurată în jurul conducerii instituționale, a structurilor academice de cercetare și a structurilor de suport care susțin formarea doctorală, activitatea editorială și infrastructura de cercetare.

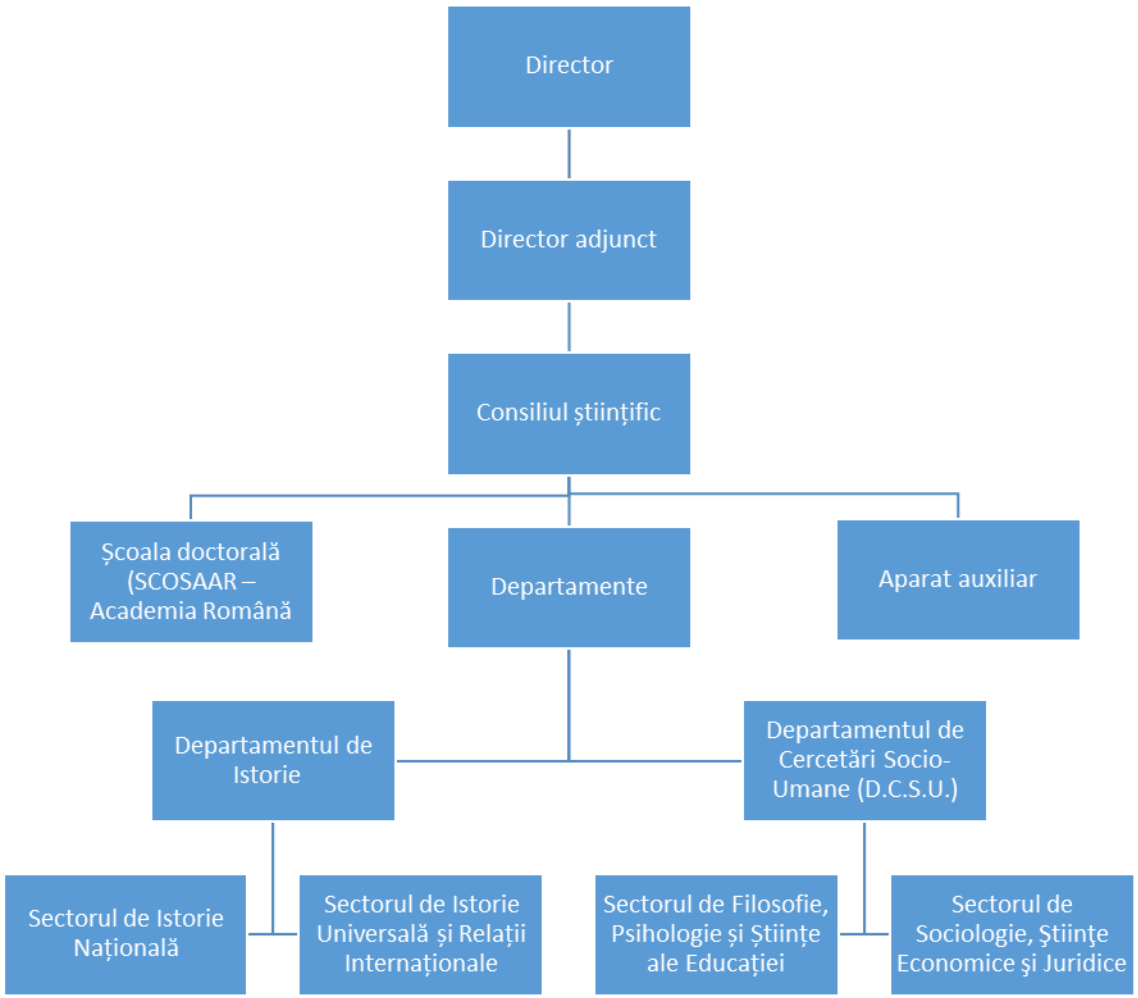

II.14. Structura instituțională și roluri

Nivel instituțional	Structură	Funcții principale
Conducere	Director	Coordonarea strategică și reprezentarea instituțională
Conducere executivă	Director adjunct	Coordonarea activităților academice și a programelor de cercetare
Conducere academică	Consiliul științific	Orientarea științifică și evaluarea activităților de cercetare
Structuri academice	Departamentul de Istorie	Cercetare istorică fundamentală privind Transilvania și istoria României
Structuri academice	Departamentul de Cercetări Socio-Umane (D.C.S.U.)	Cercetări în domeniile psihologie, filosofie, sociologie și științe juridice
Formare doctorală	Școala doctorală (SCOSAAR)	Formarea doctoranzilor și integrarea lor în proiecte de cercetare
Structuri suport (aparat auxiliar)	Activitatea editorială și infrastructura de cercetare	Publicarea rezultatelor cercetării și dezvoltarea resurselor documentare și digitale

II.15. Politici privind egalitatea de gen în cadrul Institutului de Istorie „George Barițiu”

Promovarea egalității de gen constituie o componentă importantă a politicilor instituționale ale Institutului de Istorie „George Barițiu”, în acord cu orientările Uniunii Europene, ale Spațiului European de Cercetare (SEC), precum și cu recomandările formulate de organizații internaționale precum UNESCO și UNDP. Integrarea acestei perspective în strategia institutului contribuie la consolidarea unui mediu academic echitabil, transparent și competitiv, în care dezvoltarea profesională se întemeiază pe criterii de competență, merit și integritate științifică. Analiza structurii actuale de personal, calculată în echivalentele unei norme întregi, evidențiază o distribuție relativ apropiată de echilibru la nivelul întregului institut, cu 17 poziții ocupate de femei și 22 ocupate de bărbați, dintr-un total de 47,5 norme, ceea ce corespunde unei ponderi de 43,6% femei și 56,4%bărbați. Distribuția diferă însă între cele două departamente: în Departamentul de Cercetări Socio-Umane se înregistrează 7,5 norme ocupate de femei și 10,5 norme ocupate de bărbați, în timp ce în Departamentul de Istorie distribuția este de 9,5 norme ocupate de femei și 13,5 norme ocupate de bărbați. În categoria personalului auxiliar, dezechilibrul este invers, femeile reprezentând 5,5 norme din totalul de 6,5 norme, iar bărbații 1 normă. Raportată la numărul de persoane, structura institutului cuprinde 50 de persoane, dintre care 24 femei și 26 bărbați, ceea ce corespunde unei ponderi de 48% femei și 52% bărbați. În acest cadru, femeile sunt relativ bine reprezentate în anumite poziții academice, inclusiv în rândul cercetătorilor științifici cu grade academice superioare, unde ocupă 4,5 din 11 poziții de C.Ș.I, și al cercetătorilor științifici gradul II, unde ocupă 7 din 12 poziții. Totuși, analiza funcțiilor de conducere și coordonare relevă un dezechilibru clar: cele 2 poziții de director/director adjunct și cele 4 poziții de șefi de sector sunt ocupate exclusiv de bărbați, în timp ce două poziții de responsabil de colectiv (colectivul de Istorie medievală și colectivul de Psihologie și Științe ale Educației) sunt ocupate de două femei. Această configurație indică existența unei distribuții diferențiate pe gen atât în funcție de tipul de activitate, cât și în funcție de nivelul ierarhic, sugerând un posibil efect de tip „glass ceiling” („plafon de sticlă”). Acesta se manifestă prin accesul mai dificil al femeilor la pozițiile de decizie, în pofida unei prezențe consistente în corpul academic și a unei reprezentări importante în activitatea de cercetare și în funcțiile de suport instituțional.

Tabel privitor la repartizarea personalului Institutului pe structuri organizatorice și categorii de personal (raportat la o normă întreagă)

Structură	**Total persoane**	**Total (pondere normă întreagă)**	**Femei (pondere normă întreagă)**	**Bărbați (echivalent normă întreagă)**
D.C.S.U. (cercetători+director adjunct)	19	18	7,5	10,5
Istorie (cercetători+director)	24	23	9,5	13,5
Auxiliar D.C.S.U.	2	1,5	0,5	1
Auxiliar Istorie	5	5	5	0
Total	50	47,5	22,5	25

Tabel privitor la repartizarea personalului pe categorii de personal, în funcție de gen, (raportat la o normă întreagă)

Tip personal	**Total** (pondere normă întreagă)	**Femei** (pondere normă întreagă)	**Bărbați** (pondere normă întreagă)	**% femei**	**% bărbați**
Cercetare	39	17	22	43,6%	56,4%
Management	2	0	2	0%	100%
Auxiliar	6,5	5,5	1	84,6%	15,4%
Total	47,5	22.5	25	47,4%	52,6%

Tabel privitor la repartizarea personalului Institutului pe gen, în funcție de poziția ocupată

Tip poziție	**Total persoane**	**Pondere normă întreagă**	**Femei (pondere normă întreagă)**	**Bărbați (pondere normă întreagă)**	**% femei**	**% bărbați**
Director / Director adjunct	2	2	0	2	0%	100%
Șefi de sector	4	4	0	4	0%	100%
Responsabili de colectiv	2	2	2	0	100%	0%
Membri în Consiliul științific	12	12	3	9	25%	75%
Cercetători grad I (C.Ș. I)	11	10,5	4,5	6	42,9%	57,1%
Cercetători grad II (C.Ș. II)	12	12	7	5	63,6%	45,5%
Cercetători grad III (C.Ș. III)	9	8,5	3,5	5	41,2%	58,8%
Cercetători (C.Ș.)	5	4,5	2	2,5	44,4%	55,6%
Asistenți de cercetare (AC)	5	4,5	1	3,5	22,2%	77,8%
Personal auxiliar	7	6,5	5,5	1	84,6%	15,4%
Total persoane institut *	**50**	**47,5**	**22,5**	**25**	**47,4%**	**52,6%**

*** Din numărătoarea prezentată în tabel nu au fost incluși separat membrii Consiliului Științific, șefii de sectoare și responsabilii de colectiv, deoarece aceștia figurează deja în categoriile funcțiilor științifice ocupate. Pe lângă activitatea de cercetare, ei au și atribuții suplimentare în aceste calități.**

Analiza distribuției pe grade profesionale arată că femeile sunt subreprezentate la baza ierarhiei de cercetare, unde reprezintă 22,2% dintre asistenții de cercetare, și rămân minoritare în categoria cercetătorilor (44,4%).

Ponderea lor scade puțin în gradele superioare, ajungând la 41,2% la nivelul cercetătorilor științifici gradul III, dar ulterior crește la 63,6% la cercetători grad II. Diferențele de gen se accentuează din nou la nivelul cercetătorilor grad I, unde femeile reprezintă 42,9%, iar bărbații 57,1%. Deși participarea femeilor la activitatea de cercetare este relativ echilibrată cu cea a bărbaților, egalitatea de gen nu se reflectă în aceeași măsură la nivelul structurilor de conducere și al pozițiilor decizionale. Pozițiile de director, director adjunct și șefi de sector sunt ocupate exclusiv de bărbați, iar la nivelul Consiliului Științific al Institutului ponderea bărbaților (75%) este de 3 ori mai mare decât cea a femeilor (25%). În acest context, politica instituțională privind egalitatea de gen trebuie să vizeze nu doar menținerea unui acces echitabil la cariera academică și la activitatea de cercetare, ci și corectarea dezechilibrelor existente în ceea ce privește accesul la funcțiile de conducere, coordonarea structurilor de cercetare și participarea la procesele decizionale. Așadar, existența unei diferențe între nivelul participării academice și cel al reprezentării în pozițiile de autoritate instituțională justifică adoptarea unor măsuri explicite de monitorizare și echilibrare. Pentru perioada 2026–2030, institutul își asumă consolidarea unui cadru instituțional bazat pe echitate, incluziune și egalitate de gen, prin promovarea unor practici transparente de selecție, evaluare și promovare, prin susținerea unei participări echilibrate a femeilor în structurile de conducere academică și managerială, prin valorificarea perspectivei de gen în activitatea de cercetare, acolo unde aceasta este pertinentă, precum și prin promovarea, în cadrul manifestărilor științifice și al formelor sale de reprezentare publică, a unei prezențe academice diverse și echilibrate, ca expresie a angajamentului institutului pentru incluziune și reprezentare echitabilă. În același timp, dezvoltarea unor mecanisme interne de monitorizare periodică a distribuției de gen, atât pe tipuri de funcții, cât și pe niveluri ierarhice, poate contribui la identificarea dezechilibrelor structurale și la corectarea lor graduală. Integrarea politicilor privind egalitatea de gen în deziderateleor strategice asumate de Institutul de Istorie „George Barițiu” pentru perioada 2026–2030 contribuie nu doar la consolidarea unei culturi organizaționale bazate pe echitate, responsabilitate și merit academic, ci și la alinierea instituției la standardele europene privind cercetarea incluzivă și non-discriminatorie.

III. Context strategic și alinierea la politicile naționale și europene

Activitatea de cercetare a Institutului de Istorie „George Barițiu” al Academiei Române se desfășoară într-un context strategic definit de politicile naționale și europene din domeniul cercetării și inovării, precum și de evoluțiile mediului academic internațional. În acest cadru, institutele Academiei Române sunt chemate să își dezvolte strategiile instituționale în concordanță cu orientările sistemului național de cercetare, menținând în același timp specificul cercetării fundamentale care caracterizează domeniul științelor umaniste. Acestea sunt luate ca repere în planificarea strategică a activităților institutului ce vizează consolidarea cercetării istorice și socio-umane fundamentale, dezvoltarea cooperării academice și valorificarea patrimoniului documentar și cultural al spațiului transilvănean în circuitul academic național și internațional.

III.1 Alinierea Institutului de Istorie „George Barițiu” la strategiile naționale pentru cercetare

Strategia Națională de Cercetare, Inovare și Specializare Inteligentă (SNCISI) 2022–2027 constituie principalul cadru de orientare a politicilor publice din domeniul cercetării din România, promovând excelența științifică, consolidarea capacității instituționale a organizațiilor de cercetare și integrarea cercetării românești în Spațiul European de Cercetare. Aceasta pune accent pe dezvoltarea resurselor umane în cercetare, pe modernizarea infrastructurilor academice, pe creșterea competitivității instituțiilor de cercetare și pe intensificarea cooperării științifice la nivel național și internațional. În același cadru strategic, Planul Național de Cercetare-Dezvoltare și Inovare (PNCDI) reprezintă principalul instrument public de finanțare a proiectelor de cercetare din România, susținând dezvoltarea cercetării fundamentale, mobilitatea cercetătorilor și participarea instituțiilor academice la programe și rețele de cooperare internațională. Pentru

Institutul de Istorie „George Barițiu”, aceste orientări strategice creează oportunități importante pentru dezvoltarea programelor de cercetare dedicate istoriei, filosofiei, psihologiei, sociologiei și științelor juridice, pentru elaborarea unor instrumente necesare cercetării, precum sunt edițiile de documente, bazele de date și lucrările de referință, precum și pentru dezvoltarea infrastructurilor digitale destinate cercetării istorice. Participarea la competițiile naționale de proiecte contribuie, totodată, la consolidarea cooperării academice și la creșterea vizibilității științifice a institutului în mediul academic național și internațional.

III.2 Alinierea Institutului de Istorie „George Barițiu” la politicile europene în domeniul cercetării

Strategia Institutului de Istorie „George Barițiu” pentru perioada 2026–2030 se înscrie într-un cadru european și internațional al cercetării definit prin intensificarea cooperării științifice, afirmarea abordărilor interdisciplinare, orientarea cunoașterii către impactul social și extinderea infrastructurilor digitale și a practicilor de știință deschisă. În acest context, dezvoltarea cercetării istorice și socio-umane nu se mai poate raporta exclusiv la obiective disciplinare interne, ci la capacitatea de a contribui la înțelegerea transformărilor instituționale, sociale și culturale care modelează societățile contemporane. Această orientare este convergentă cu direcțiile promovate de UNESCO în domeniul științelor sociale și umaniste, în special prin programele Sectorului pentru Științe Sociale și Umaniste (Social and Human Sciences – SHS), care acordă un rol central cercetării asupra transformărilor sociale, îmbunătățirii relației dintre cunoașterea științifică și politicile publice, promovării democrației, drepturilor omului, dialogului intercultural și reflecției etice asupra schimbărilor tehnologice. Din această perspectivă, cercetarea istorică și socio-umană practicată în Institut are o relevanță directă, întrucât oferă instrumente de analiză pe termen lung pentru înțelegerea evoluției instituțiilor, a formelor de guvernanță, a structurilor sociale și a identităților culturale, contribuind astfel la interpretarea critică a provocărilor actuale. În același timp, direcțiile strategice asumate la nivelul Institutului de Istorie „George Barițiu” este compatibilă cu viziunea formulată în *UNDP Strategic Plan 2026–2029*, construită în jurul a patru obiective strategice: prosperitate pentru toți, guvernanță eficientă, reziliență la crize și planetă sănătoasă și susținute de trei elemente transversale: transformarea digitală și inteligența artificială, egalitatea de gen și finanțarea sustenabilă. *UNDP Strategic Plan 2026–2029 (*https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/2025-07/dp-2025-22_undp-strategic-plan-2026-2029.pdf*)* promovează o abordare integrată și orientată spre schimbare sistemică, bazată pe dovezi și corelată cu prioritățile naționale, subliniind interdependența dintre dimensiunile economice, sociale, instituționale, de mediu și tehnologice ale dezvoltării. În acest cadru, cercetarea istorică și socio-umană este relevantă prin capacitatea sa de a analiza evoluția instituțiilor, dinamica inegalităților, mecanismele de reziliență socială și raporturile dintre memorie, identitate și schimbare istorică. Relevanța acestei alinieri este susținută și de Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă (https://sdgs.un.org/2030agenda), care definește dezvoltarea prin raportare simultană la oameni, prosperitate, planetă, pace și parteneriat. Pentru profilul Institutului de Istorie „George Barițiu”, contribuțiile cele mai directe se situează în raport cu obiectivele privind educația de calitate (SDG 4), reducerea inegalităților (SDG 10), promovarea societăților pașnice și incluzive și consolidarea instituțiilor eficiente și responsabile (SDG 16), precum și dezvoltarea parteneriatelor internaționale pentru cunoaștere și cercetare (SDG 17). Cercetarea istorică și socio-umană contribuie la aceste obiective prin clarificarea proceselor de formare și transformare a instituțiilor, prin analiza mecanismelor istorice ale incluziunii și excluziunii sociale și prin înțelegerea relațiilor dintre diversitate culturală, memorie și identitate colectivă și coeziune socială. La nivel european, alinierea direcțiilor strategice asumate instituțional se raportează în mod direct la programul Horizon Europe (https://research-and-innovation.ec.europa.eu/funding/funding-opportunities/funding-programmes-and-open-calls/horizon-europe_en) , în special la aria dedicată culturii, creativității și societății incluzive. Aceste componente urmăresc stabilizarea valorilor democratice europene, a statului de drept și a drepturilor fundamentale, protejarea patrimoniului cultural și înțelegerea transformărilor socio-economice și politice care afectează societățile europene. În acest cadru, cercetarea istorică și socio-umană promovată de Institut este relevantă nu doar prin recuperarea și interpretarea trecutului, ci și prin capacitatea de a oferi perspective

comparative asupra identităților culturale, memoriei colective, diverselor forme de guvernare, participării civice și dinamicii instituționale din spațiul european și central-european. Prin urmare, alinierea Institutului de Istorie „George Barițiu" la politicile europene și internaționale ale cercetării se exprimă prin configurarea unor direcții de cercetare orientate către teme cu relevanță societală majoră: evoluția instituțiilor și a culturii politice, transformările sociale, istoria identităților și a relațiilor interetnice și interconfesionale, patrimoniul cultural, memoria și reprezentările colective, analiza proceselor de modernizare și integrare europeană, precum și studiul socio-uman al moralității, al formării identităților, al comunicării sociale, al creativității și practicilor culturale, al raportului dintre drept, instituții și societate și al implicațiilor etice ale transformărilor contemporane. O asemenea orientare permite valorificarea specificului disciplinar al institutului în raport cu marile teme ale cercetării contemporane.

În al doilea rând, strategia institutului se aliniază acestor politici prin accentul acordat cooperării internaționale, cercetării comparative și interdisciplinarității. Pe plan internațional se insistă asupra rolului parteneriatelor, al rețelelor transnaționale și al co-producerii cunoașterii, ca premise ale unei cercetări relevante pentru societatea contemporană. În acest context, participarea la consorții și proiecte europene, colaborarea cu universități și institute de cercetare din spațiul european și integrarea cercetătorilor în rețele academice internaționale reprezintă nu doar un obiectiv de vizibilitate instituțională, ci și o condiție esențială pentru dezvoltarea unor cercetări comparative privind istoria Europei Centrale, a Transilvaniei și a spațiului românesc, precum și pentru aprofundarea unor teme socio-umane cu relevanță actuală, precum identitatea, moralitatea, comunicarea, normativitatea, creativitatea, raporturile dintre instituții și societate și transformările culturale și sociale din spațiul european.

În al treilea rând, Institutul vizează includerea explicită a unor deziderate ce țin de principiile „științei deschise" și a digitalizării în domeniul cercetării. Orientările europene actuale susțin accesul deschis la rezultate, inter-operabilitatea resurselor și dezvoltarea infrastructurilor digitale de cercetare, iar UNDP tratează transformarea digitală drept accelerator transversal al dezvoltării. Pentru Institutul de Istorie „George Barițiu", aceste orientări presupun promovarea accesului deschis la publicațiile științifice, digitizarea colecțiilor documentare și dezvoltarea unor platforme digitale care să faciliteze accesul cercetătorilor la surse istorice și la resurse bibliografice specializate. În acest context, strategia institutului prevede extinderea accesului online la publicațiile și resursele academice proprii, contribuind astfel la creșterea vizibilității internaționale a rezultatelor cercetării și la integrarea acestora în circuitul științific European. Totodată, transformările tehnologice din ultimele decenii au determinat apariția unor noi instrumente și metode de analiză a surselor istorice, reunite în cadrul domeniului cunoscut sub denumirea de *digital humanities*. Digitizarea arhivelor, dezvoltarea bazelor de date istorice și utilizarea instrumentelor digitale de analiză permit valorificarea unor volume extinse de informații și facilitează cooperarea interdisciplinară între cercetători.

În acord cu aceste tendințe, Institutul de Istorie „George Barițiu" își propune integrarea progresivă a instrumentelor digitale în activitatea de cercetare, prin proiecte de digitizare a patrimoniului documentar și prin dezvoltarea unor resurse academice online, contribuind astfel la modernizarea infrastructurii de cercetare și la facilitarea accesului comunității academice la resurse istorice relevante. În egală măsură, aceste direcții susțin și cercetarea socio-umană, prin facilitarea accesului la resurse academice, prin dezvoltarea unor instrumente de analiză, arhivare și utilizare etică a datelor relevante pentru psihologie, sociologie, filosofie și științe juridice și prin crearea unui cadru de lucru mai favorabil colaborării interdisciplinare. În acest mod, digitalizarea nu susține doar conservarea și valorificarea patrimoniului istoric, ci și modernizarea cercetării socio-umane și creșterea vizibilității sale internaționale. Direcțiile strategice ale institutului sunt consonante cu politicile de cercetarea internaționale actuale și prin accentul pus pe impactul public al cercetării. Atât UNESCO, cât și UNDP și Agenda 2030 tratează cunoașterea științifică drept resursă pentru politici publice, pentru educație civică și pentru consolidarea rezilienței democratice. În domeniul istoriei și al științelor socio-umane, acest impact nu se măsoară exclusiv prin

indicatori bibliometrici, ci și prin contribuția la înțelegerea critică a proceselor sociale, la susținerea culturii democratice, la valorizarea patrimoniului și la aprofundarea dialogului dintre cercetare, instituții publice și societate. În același timp, cercetările din filosofie, psihologie, sociologie și științe juridice pot contribui la o mai bună înțelegere a comportamentelor sociale, a mecanismelor de formare a judecăților morale, a relației dintre norme și instituții, a dinamicii identităților colective și a provocărilor etice și culturale generate de societatea contemporană. Astfel, impactul public al institutului trebuie înțeles în mod integrat, ca rezultat al interacțiunii dintre cercetarea istorică și cercetarea socio-umană.

În ansamblu, dircțiile strategice ale Institutului de Istorie „George Barițiu" pentru perioada 2026–2030 vizează integrarea activă a cercetării istorice și socio-umane românești în spațiul european al cercetării și în cadrele internaționale ale cooperării științifice. Prin orientarea către teme relevante pentru democrație, instituții, patrimoniu, incluziune, moralitate, identitate, creativitate și transformare socială, prin dezvoltarea parteneriatelor internaționale, prin începerea unui program de dezvoltare a infrastructurilor digitale și prin promovarea științei deschise, institutul își afirmă rolul de actor academic capabil să contribuie semnificativ la analiza istorică și socio-umană a marilor transformări ale societății contemporane. O asemenea orientare permite valorificarea convergentă a competențelor existente în cadrul celor două departamente și consolidează poziționarea institutului ca spațiu de cercetare interdisciplinară relevant atât pentru mediul academic, cât și pentru societate.

III.3 Implicațiile contextului strategic pentru dezvoltarea institutului

Contextul strategic național și european evidențiază o serie de direcții prioritare pentru dezvoltarea Institutului de Istorie „George Barițiu" al Academiei Române. În primul rând, consolidarea cercetării fundamentale în domeniul istoriei și al științelor socio-umane reprezintă o direcție esențială pentru menținerea și dezvoltarea profilului academic al institutului, prin promovarea unor teme de cercetare relevante pentru dezbaterile științifice contemporane și pentru valorificarea patrimoniului istoric și cultural al spațiului transilvănean în circuitul academic internațional. În același timp, extinderea cooperării academice și participarea la rețele și proiecte de cercetare europene constituie un instrument strategic pentru integrarea cercetătorilor institutului în comunitatea științifică internațională și pentru creșterea vizibilității rezultatelor cercetării. În acest cadru, valorificarea oportunităților oferite de programele naționale și europene de finanțare a cercetării devine o componentă importantă a dezvoltării instituționale. Totodată, dezvoltarea infrastructurilor digitale și digitizarea patrimoniului documentar reprezintă direcții strategice pentru modernizarea activității de cercetare și pentru facilitarea accesului comunității academice la resurse istorice relevante. Integrarea instrumentelor digitale și promovarea accesului deschis la rezultatele cercetării contribuie la creșterea impactului academic al producției științifice și la consolidarea rolului institutului în cadrul sistemului național de cercetare.Prin valorificarea acestor orientări strategice, Institutul de Istorie „George Barițiu" urmărește consolidarea poziției sale în rețelele academice naționale și internaționale și contribuția activă la dezvoltarea cercetării istorice și socio-umane în spațiul european.

IV. Obiective strategice, programe de cercetare și indicatori de performanță

IV.1 Cadru strategic general

Strategia de dezvoltare a Institutului de Istorie „George Barițiu" al Academiei Române pentru perioada 2026–2030 urmărește consolidarea poziției instituției ca centru de referință în domeniul cercetării istorice și al studiilor socio-umane. Prin programele sale de cercetare, institutul contribuie la dezvoltarea istoriografiei românești, la valorificarea patrimoniului documentar și la analiza proceselor sociale și culturale contemporane. Obiectivele strategice ale institutului sunt formulate în concordanță cu tradiția academică a instituției, cu direcțiile actuale ale cercetării istorice și socio-umane și cu orientările politicilor naționale și europene în domeniul cercetării. Implementarea acestor obiective presupune consolidarea capacității

instituționale de cercetare, dezvoltarea infrastructurii academice, extinderea cooperării academice și creșterea vizibilității internaționale a activității științifice.

IV.2 Obiective strategice

OS-IIGB.1 Consolidarea comunității academice de cercetare

Institutul de Istorie „George Barițiu" urmărește consolidarea unei comunități academice de cercetare coerente și competitive, capabilă să integreze competențe interdisciplinare și să contribuie la dezvoltarea cercetării istorice și socio-umane la nivel național și internațional. Prin valorificarea expertizei cercetătorilor din domeniul istoriei și al științelor socio-umane, institutul își propune să dezvolte programe de cercetare relevante pentru istoriografia românească și pentru analiza fenomenelor sociale contemporane.

Direcții de acțiune:

- consolidarea colectivelor de cercetare prin dezvoltarea colaborării interdisciplinare între cercetătorii din domeniul istoriei și cei din cadrul Departamentului de Cercetări Socio-Umane, inclusiv prin utilizarea în comun a infrastructurilor digitale și a resurselor tehnice de cercetare;
- stimularea participării cercetătorilor la proiecte și programe de cercetare cu relevanță națională și internațională;
- dezvoltarea unor programe de cercetare orientate spre analiza problemelor majore ale istoriei și societății contemporane;
- susținerea dezvoltării profesionale a cercetătorilor prin participarea la rețele academice și programe de cooperare științifică, precum și prin acces la instrumente moderne de analiză și la platforme digitale de cercetare.

OS-IIGB.2 Dezvoltarea programelor fundamentale de cercetare și a instrumentelor academice

Institutul își propune dezvoltarea programelor de cercetare orientate spre elaborarea unor instrumente de lucru fundamentale pentru cercetarea istorică și pentru studiile socio-umane. Aceste programe contribuie la consolidarea infrastructurii academice necesare dezvoltării istoriografiei românești și la valorificarea patrimoniului documentar relevant pentru cercetarea istorică.

Direcții de acțiune:

- elaborarea și publicarea de colecții documentare, enciclopedii, crestomații și repertorii bibliografice;
- dezvoltarea bazelor de date academice și a instrumentelor digitale pentru cercetarea istorică și socio-umană, inclusiv prin implementarea unor sisteme integrate de catalogare și acces la resursele bibliotecii;
- valorificarea patrimoniului documentar prin ediții critice de documente și instrumente de cercetare;
- integrarea acestor resurse în infrastructuri digitale accesibile comunității academice, prin scanarea, arhivarea și publicarea online a volumelor, colecțiilor de izvoare istorice și a altor resurse științifice relevante în vederea facilitării cercetării, a dezvoltării unor noi perspective asupra istoriei și culturii românești și a extinderii accesului la resurse pentru cercetători, studenți și publicul larg.

OS-IIGB.3 Dezvoltarea competențelor academice și a cooperării interinstituționale

Institutul urmărește dezvoltarea competențelor transversale ale cercetătorilor și doctoranzilor prin colaborare cu alte institute din Filiala Cluj, cu Universitatea „Babeș-Bolyai" sau alte entități academice din țară și străinătate. Cooperarea interinstituțională reprezintă un element esențial pentru dezvoltarea cercetării interdisciplinare și pentru integrarea institutului în rețelele academice naționale și internaționale.

Direcții de acțiune:

- dezvoltarea programelor de colaborare cu institutele de cercetare din cadrul Filialei Cluj a Academiei Române;
- consolidarea cooperării academice cu Universitatea Babeș-Bolyai și alte universități și centre de cercetare, inclusiv pentru dezvoltarea laboratorului interdisciplinar de psihologie și sociologie și a competențelor metodologice asociate;
- participarea cercetătorilor și doctoranzilor la programe de formare, mobilități academice și proiecte internaționale, precum și la activități de formare în utilizarea instrumentelor digitale, a software-ului specializat și a resurselor de cercetare avansată;
- organizarea de activități academice comune cu parteneri instituționali din țară și din străinătate, inclusiv ateliere și sesiuni de formare privind etica cercetării, managementul datelor și utilizarea responsabilă a instrumentelor digitale și AI.

OS-IIGB.4 Dezvoltarea cooperării academice naționale și internaționale

Institutul își propune extinderea relațiilor academice cu universități, academii și centre de cercetare care desfășoară programe de cercetare similare. Consolidarea acestor relații contribuie la dezvoltarea unor proiecte comune de cercetare și la creșterea vizibilității internaționale a activității institutului.

Direcții de acțiune:

- dezvoltarea de parteneriate academice cu instituții de cercetare din țară și din străinătate, în vederea realizării unor proiecte comune de digitalizare a patrimoniului, dezvoltării bazelor de date și infrastructurilor digitale de cercetare și promovării accesului deschis la resurse culturale și științifice;
- participarea cercetătorilor la proiecte și programe internaționale de cercetare, inclusiv la inițiative care facilitează accesul la infrastructuri digitale, platforme academice și instrumente moderne de analiză;
- organizarea de conferințe și colocvii științifice în colaborare cu parteneri instituționali, inclusiv prin dezvoltarea conferinței anuale a institutului ca platformă de cooperare academică;
- integrarea institutului în rețele academice și programe de cooperare științifică.

OS-IIGB.5 Consolidarea activității editoriale și a diseminării rezultatelor cercetării

Institutul acordă o importanță deosebită activității editoriale și diseminării rezultatelor cercetării, prin dezvoltarea publicațiilor academice și organizarea de manifestări științifice.

Direcții de acțiune:

- publicarea de numere tematice și suplimente ale *Anuarului Institutului de Istorie „George Barițiu”. Series Historica* și *Humanistica*, precum și susținerea publicării anuale de volume și reviste academice;
- dezvoltarea revistei *International Journal on Humanistic Ideology* prin consolidarea standardelor editoriale, extinderea colaborărilor academice internaționale și creșterea vizibilității revistei în baze de date și platforme academice relevante;
- susținerea demersurilor de indexare a publicațiilor institutului în baze de date internaționale relevante, inclusiv SCOPUS și Web of Science, acolo unde profilul și standardele editoriale ale acestora o permit;
- promovarea publicării în regim open access, în vederea creșterii accesibilității și vizibilității naționale și internaționale a rezultatelor cercetării;

- organizarea de colocvii și conferințe științifice naționale și internaționale, inclusiv prin instituționalizarea conferinței anuale a institutului;
- diseminarea rezultatelor cercetării prin publicații academice, activități științifice, platforme online și campanii digitale, în vederea creșterii vizibilității resurselor editoriale, a patrimoniului și a resurselor științifice ale institutului.

OS-IIGB.6 Dezvoltarea bazei materiale a institutului și a infrastructurii de cercetare

Institutul urmărește modernizarea infrastructurii de cercetare și dezvoltarea bazei materiale necesare desfășurării activităților academice în condiții adecvate, prin finanțare de la buget și prin surse extrabugetare.

Direcții de acțiune:

- modernizarea spațiilor destinate activităților de cercetare și amenajarea unui spațiu multifuncțional pentru activități academice, evenimente științifice și diseminare;
- dezvoltarea infrastructurii tehnice necesare activităților academice, prin achiziția de calculatoare performante pentru cercetători, a licențelor software esențiale, a echipamentelor TIC și a soluțiilor de scanare și OCR, precum și prin extinderea capacităților de stocare, gestionare și valorificare digitală a datelor, documentelor, manuscriselor și altor resurse de patrimoniu;
- crearea și dotarea unui laborator pentru cercetările empirice din domeniul psihologiei și sociologiei, inclusiv prin acces la instrumente și platforme specializate precum Qualtrics, iMotions, NVivo și MATLAB;
- dezvoltarea resurselor documentare și digitale ale institutului, inclusiv prin implementarea unui sistem electronic integrat de catalogare a bibliotecii, dezvoltarea unei platforme digitale de acces și a unei biblioteci digitale pentru valorificarea patrimoniului cultural și științific, asigurarea accesului la baze de date și dezvoltarea infrastructurii serverelor pentru gestionarea resurselor digitale.

OS-IIGB.7 Susținerea performanței academice și a proiectelor de cercetare inovatoare

Institutul urmărește susținerea cu stimulente profesionale a sectoarelor performante și susținerea proiectelor de cercetare inovatoare cu potențial ridicat de recunoaștere internațională.

Direcții de acțiune:

- susținerea colectivelor de cercetare performante și a proiectelor inovatoare, inclusiv a celor care valorifică infrastructuri digitale, software specializat și instrumente moderne de analiză;
- stimularea participării cercetătorilor la competiții de proiecte naționale și internaționale;
- dezvoltarea unor mecanisme instituționale de recunoaștere a performanței academice și de susținere a utilizării metodelor și tehnologiilor inovatoare în cercetare;
- promovarea rezultatelor cercetării în mediul academic internațional, inclusiv prin valorificarea resurselor digitale și a infrastructurilor moderne dezvoltate instituțional.

OS-IIGB.8 Diversificarea surselor de finanțare

Institutul își propune diversificarea surselor de finanțare prin identificarea și atragerea unor resurse din mediul non-academic și prin dezvoltarea unor parteneriate instituționale.

Direcții de acțiune:

- dezvoltarea unor parteneriate cu instituții publice și organizații culturale, inclusiv pentru susținerea digitalizării, a infrastructurii de cercetare și a activităților academice ale institutului;
- identificarea unor oportunități de finanțare din mediul non-academic, inclusiv prin sponsorizări și parteneriate destinate modernizării infrastructurii tehnico-materiale, amenajării spațiilor academice și susținerii conferințelor și publicațiilor institutului;
- participarea la competiții de proiecte naționale și internaționale, inclusiv pentru digitalizarea patrimoniului științific, dezvoltarea infrastructurii digitale și a laboratoarelor de cercetare, precum și pentru realizarea bazelor de date, a platformelor de acces, a bibliotecilor digitale și a sistemelor de catalogare, indexare și stocare digitală;
- dezvoltarea unor programe de cercetare aplicată cu relevanță socială.

OS-IIGB.9 Digitalizarea patrimoniului științific al institutului

Institutul urmărește digitalizarea patrimoniului său științific și facilitarea accesului online la resursele academice.

Direcții de acțiune:

- digitizarea volumelor și colecțiilor de izvoare istorice, a bibliografiilor și a altor resurse științifice relevante, precum și digitalizarea integrală a catalogului Bibliotecii Institutului, în vederea protejării și conservării patrimoniului prin crearea unor copii digitale durabile;
- dezvoltarea unor baze de date academice accesibile online și implementarea unui sistem OPAC integrat pentru catalogarea electronică și accesul la resursele bibliotecii, precum și a unei platforme digitale cu acces liber la patrimoniul digitalizat, destinată cercetării și educației;
- integrarea resurselor digitale în infrastructurile academice de cercetare, prin catalogare, indexare, stocare, administrare și valorificare digitală, în vederea eficientizării gestionării arhivelor și a reducerii riscurilor asociate utilizării documentelor fizice;
- promovarea accesului deschis la rezultatele cercetării, inclusiv prin dezvoltarea unei biblioteci digitale, publicarea online a resurselor relevante pentru comunitatea academică și asigurarea unor funcționalități de accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități.

OS-IIGB.10 Dezvoltarea proiectelor cu impact social

Institutul urmărește dezvoltarea unor programe de cercetare orientate spre analiza unor problematici relevante pentru societatea contemporană.

Direcții de acțiune:

- dezvoltarea unor proiecte de cercetare interdisciplinare privind probleme sociale contemporane, inclusiv prin valorificarea resurselor digitale și a instrumentelor moderne de cercetare;
- colaborarea cu instituții publice și organizații din societatea civilă, precum și cu parteneri culturali și educaționali, pentru proiecte cu relevanță socială și publică, pentru promovarea patrimoniului și pentru facilitarea accesului public la resursele digitalizate;
- organizarea de dezbateri și evenimente academice dedicate acestor teme, precum și a unor activități de prezentare și ghidare a patrimoniului, inclusiv prin utilizarea spațiului multifuncțional destinat activităților academice și de diseminare și în formate digitale și virtuale;
- valorificarea rezultatelor cercetării în spațiul public, inclusiv prin resurse online, activități de diseminare, campanii digitale de promovare și proiecte de valorizare culturală și educațională.

OS-IIGB.11 Consolidarea școlii doctorale

Institutul acordă o importanță deosebită dezvoltării școlii doctorale și formării noilor generații de cercetători.

Direcții de acțiune:

- încurajarea susținerii abilitării de către cercetătorii institutului care îndeplinesc criteriile CNATDCU;
- integrarea doctoranzilor în programele de cercetare ale institutului, inclusiv în activități și proiecte de digitizare, catalogare, indexare, baze de date și valorificare digitală a patrimoniului documentar;
- implicarea doctoranzilor și a alumnilor în proiecte academice și în activități cu impact asupra comunității, inclusiv prin utilizarea resurselor digitale și a infrastructurilor dezvoltate instituțional, în proiecte de acces deschis, valorizare digitală și promovare publică a patrimoniului;
- dezvoltarea colaborării dintre școala doctorală și structurile de cercetare ale institutului, inclusiv prin activități de formare în metodologii digitale, managementul datelor și etica cercetării.

IV.3 Programe principale de cercetare finanțate din credite bugetare

Institutul de Istorie „George Barițiu" al Academiei Române desfășoară, cu finanțare din credite bugetare, programe de cercetare care reflectă principalele direcții tematice ale institutului și contribuie la dezvoltarea cercetării istorice și socio-umane. Aceste programe sunt implementate în cadrul Departamentului de Istorie și al Departamentului de Cercetări Socio-Umane și reunesc proiecte dedicate studierii istoriei României și a Transilvaniei, precum și analizării unor teme interdisciplinare din domeniul științelor socio-umane.

Institutul de Istorie „George Barițiu" desfășoară următoarele programe de cercetare:

- **Programul IIGB-1:** *Izvoare documentare privitoare la istoria României, cu referire la cea a Transilvaniei.* Programul este dedicat identificării, editării și publicării unor colecții documentare fundamentale pentru istoria României și a Transilvaniei și elaborării unor instrumente esențiale pentru cercetarea istoriografică.
  Perioada: 2021–2027.

- **Programul IIGB-2:** *Transilvania medievală între voievodat și principat (secolele XIII–XIX)*
  Programul este orientat spre cercetarea evoluției politice, instituționale și sociale a Transilvaniei medievale și moderne timpurii.
  Perioada: 2021–2027.

- **Programul IIGB-3:** *Aspecte ale vieții politice, religioase, economice și sociale în Transilvania modernă (secolele XVIII–XX)* Programul este dedicat analizării transformărilor politice, sociale și culturale ale societății transilvănene și valorificării patrimoniului documentar aferent acestei perioade.

  Perioada:2017–2027.

- **Programul IIGB-4**: *Transilvania între perspective regionale, naționale și transnaționale: o istorie politică, socio-economică și culturală (1918–2030)* Programul este dedicat studierii evoluției Transilvaniei în contextul relațiilor internaționale, al politicilor statale și al transformărilor economice și sociale ale secolului XX și începutului secolului XXI.

  Perioada: 2020–2030.

- **Programul IIGB-5:** *România și relațiile euro-atlantice după 1989* Programul este orientat spre cercetarea evoluției relațiilor externe ale României și a proceselor de integrare euro-atlantică în contextul transformărilor geopolitice contemporane. **Perioada:** 2021–2027.
- **Programul IIGB-6:** *Proiecte prioritare de cercetare derulate de Academia Română la care cercetătorii IIGB sunt parte*. Programul include participarea cercetătorilor institutului la proiecte academice majore coordonate de Academia Română, dedicate elaborării unor lucrări de referință pentru istoria și cultura românilor.

  Perioada: 2026-2027

În cadrul **Departamentului de Cercetări Socio-Umane**, institutul dezvoltă programe dedicate analizării fenomenelor sociale, culturale și filosofice contemporane:

- **Programul IIGB-7:** *Aspecte morale și identitare în dezvoltarea/structurarea dinamică a personalității și a comportamentului social, din perspectivă filosofică și psihologică*. Programul cuprinde cercetări privind analiza conceptelor de libertate, moralitate și responsabilitate în filosofia contemporană, studiul relației dintre identitate, apartenență culturală și transformări socio-economice, precum și investigarea proceselor de judecată și decizie morală din perspectivă filosofică și psihologică.

  Perioada: 2025–2030.

- **Programul IIGB-8:** *Invenție, producere, economii creative: (socio-)logici ale industrializării „creației”* Programul vizează cercetări privind instituirea socială a creativității, relația dintre practici culturale și consum cultural și analiza transformărilor sociale și economice generate de dezvoltarea economiilor creative și a producției culturale contemporane.

  Perioada: 2022–2027.

Realizarea obiectivelor asumate în cadrul acestor programe reprezintă o componentă centrală a activității institutului. Rezultatele cercetărilor sunt valorificate prin publicarea de monografii, volume colective, ediții de documente și articole științifice, precum și prin organizarea de manifestări academice naționale și internaționale, contribuind la consolidarea vizibilității academice a institutului și la dezvoltarea cooperării științifice.

IV.4 Proiecția strategică a indicatorilor de performanță 2026–2030

Realizarea obiectivelor asumate în cadrul programelor de cercetare ale Institutului de Istorie „George Barițiu” reprezintă o componentă centrală a activității instituționale. Rezultatele cercetărilor sunt valorificate prin publicarea de monografii, volume colective, ediții de documente și articole științifice, precum și prin organizarea și participarea la manifestări academice naționale și internaționale. Aceste activități contribuie atât la dezvoltarea cercetării istorice și socio-umane, cât și la creșterea vizibilității academice a institutului și la dezvoltarea cooperării științifice în plan național și internațional. Analiza indicatorilor de performanță pentru perioada 2023–2025 evidențiază existența unui nucleu relativ stabil al activității de cercetare în cadrul Institutului de Istorie „George Barițiu”. Datele analizate indică menținerea unui nivel constant al activităților științifice, reflectat prin continuitatea proiectelor de cercetare, ritmul relativ stabil al publicării rezultatelor științifice și participarea constantă a cercetătorilor la manifestări academice. Activitatea editorială și de publicare a înregistrat un nivel ridicat în anul 2023, urmat de o stabilizare în anii următori, în concordanță cu ciclurile de finalizare ale proiectelor de cercetare și cu ritmul de publicare specific domeniilor umaniste.

Publicarea de volume științifice, articole academice și ediții de documente continuă să reprezinte una dintre principalele modalități de valorificare a rezultatelor cercetării realizate în cadrul institutului. Participarea cercetătorilor la manifestări științifice și organizarea de conferințe, colocvii și dezbateri academice evidențiază rolul institutului în dinamica mediului științific național și internațional. În același timp, implicarea frecventă a doctoranzilor în programele de cercetare confirmă contribuția institutului la formarea noilor generații de cercetători și la transmiterea tradiției academice în domeniul studiilor istorice și socio-umane. Indicatorii de vizibilitate academică, reflectați în special prin citările publicațiilor cercetătorilor institutului, indică un potențial de creștere a impactului științific al rezultatelor cercetării, în special prin dezvoltarea colaborărilor academice internaționale și prin creșterea circulației academice a publicațiilor.

Pe baza acestor evoluții, proiecția strategică pentru perioada 2026–2030 urmărește menținerea nucleului de cercetare existent, dezvoltarea moderată a producției științifice și consolidarea capacității de participare la proiecte de cercetare competitive, inclusiv în cadrul programelor naționale și europene de finanțare. Proiecția indicatorilor este construită într-un registru realist, compatibil cu resursele instituționale existente și cu specificul cercetării în domeniul științelor umaniste. Un rol important în această evoluție îl are dezvoltarea revistelor științifice și a infrastructurii digitale destinate diseminării rezultatelor cercetării. Publicațiile academice ale institutului, seriile editoriale și platformele digitale contribuie la integrarea cercetărilor realizate în cadrul institutului în circuitul academic național și internațional. Activitatea editorială este structurată în jurul revistelor academice ale institutului și al programelor editoriale dedicate publicării de volume științifice. *Anuarul Institutului de Istorie „George Barițiu”, Series Historica* și *Series Humanistica*, precum și *Revista Română de Istorie Economică* și *International Journal on Humanistic Ideology* constituie platforme importante de publicare a studiilor rezultate din temele de cercetare asumate la nivel instituțional. În perioada 2026–2030, dezvoltarea revistelor academice ale institutului va urmări creșterea vizibilității internaționale și îmbunătățirea poziționării acestora în sistemele de evaluare și indexare academică, prin dezvoltarea standardelor editoriale, extinderea procesului de evaluare peer-review, creșterea contribuțiilor academice internaționale și publicarea de numere tematice dedicate unor teme de cercetare relevante. În paralel, institutul urmărește dezvoltarea infrastructurii digitale destinate diseminării rezultatelor cercetării. Site-ul oficial al institutului reprezintă principala platformă de prezentare a programelor de cercetare, a publicațiilor și a activităților academice. În perioada 2026–2030, dezvoltarea acestei platforme va urmări actualizarea constantă a conținutului academic, facilitarea accesului online la publicațiile institutului și dezvoltarea unor resurse digitale dedicate cercetării istorice și socio-umane, inclusiv în domeniul digital humanities. Implementarea strategiei Institutului de Istorie „George Barițiu” în perioada 2026–2030 va fi monitorizată printr-un set de indicatori de performanță care reflectă principalele rezultate ale activității de cercetare, ale producției editoriale și ale vizibilității academice a institutului. Proiecția indicatorilor are la bază analiza rezultatelor obținute în perioada 2023–2025 și datele scientometrice disponibile în momentul elaborării strategiei. Valorile prezentate în tabelul de mai jos reprezintă estimări orientative, realizate pe baza evoluției recente a indicatorilor de performanță ai institutului și a capacității instituționale actuale de realizare a activităților de cercetare și diseminare științifică. Monitorizarea periodică a acestor indicatori va permite evaluarea progresului realizat în implementarea strategiei și ajustarea direcțiilor de acțiune în funcție de evoluțiile mediului academic și de resursele disponibile. În același timp, sistemul de indicatori oferă o bază comparabilă pentru analiza evoluției anuale a institutului și pentru fundamentarea deciziilor privind dezvoltarea programelor de cercetare, consolidarea resurselor umane, susținerea activității editoriale, dezvoltarea infrastructurii digitale și atragerea de finanțări competitive. Astfel, indicatorii de performanță contribuie la corelarea dintre programele de cercetare, rezultatele asumate și evaluarea periodică a progresului instituțional, susținând dezvoltarea unui model managerial bazat pe continuitate, realism și creștere durabilă.

Indicator	2026	2027	2028	2029	2030
Număr de proiecte de cercetare	32	32	33	34	35

Proiecte finanțate din fonduri europene (FEN)	0	0	1	1	1
Cărți / capitole publicate	25	25	26	27	28
Volume academice publicate	5–6	5–6	6–7	6–7	7–8
Articole publicate în reviste ISI/B+/BDI	31	32	33	34	35
Articole publicate în revistele institutului	28–30	28–32	30–34	30–36	32–38
Autori internaționali în publicațiile institutului	8–10	9–11	10–12	10–13	11–14
Numere tematice ale revistelor institutului	2	2	2–3	2–3	2–3
Conferințe / simpozioane / dezbateri / expoziții organizate	12	12	12	12	12
Lucrări susținute la manifestări științifice	100	100	105	105	105
Doctoranzi îndrumați	40	42	44	46	48
Număr total de citări ale publicațiilor cercetătorilor institutului	≈400	≈420	≈440	≈460	≈480
Citări ale articolelor din revistele institutului	90	95	100	105	110
Resurse digitale publicate online	2–3	3–4	3–4	4–5	4–6
Accesări ale site-ului institutului	Creștere graduală	Creștere graduală	Creștere graduală	Creștere graduală	Creștere graduală

V. Resurse

V.1. Resurse umane

Institutul de Istorie „George Barițiu” al Academiei Române are 49 de angajați: 42 de cercetători și 7 membri ai personalului auxiliar și administrativ. Personalul de cercetare este organizat, în funcție de ariile de specializare și interesele academice, în cadrul Departamentului de Istorie și al Departamentului de Cercetări Socio-Umane, în mai multe sectoare și colective de cercetare. În cadrul Departamentului de Istorie funcționează două sectoare: Sectorul de Istorie Națională (13 cercetători: 4 C.Ș. I, 4 C.Ș. II, 1 C.Ș. III, 1 C.Ș., 3 AC) și Sectorul de Istorie Universală și Relații Internaționale (10 cercetători: 4 C.Ș. I, 3 C.Ș. II și 3 C.Ș. III**).** Departamentul de Cercetări Socio-Umane este structurat în două sectoare: Sectorul de Filosofie, Psihologie și Științe ale Educației este format din Colectivul de Filosofie (7 cercetători: 3 C.Ș. I, 1 C.Ș. II, 1 C.Ș. III, 1 C.Ș. și 1 C.Ș. drd.), Colectivul de Psihologie și Științe ale Educației (5 cercetători: 1 C.Ș. I, 2 C.Ș. II, 1 C.Ș. III și 1 AC) și Sectorul de Sociologie, Științe Economice și Juridice (7 cercetători: 1 C.Ș. II, 3 C.Ș. III, 2 C.Ș. și 1 AC). Dintre cei 42 de cercetători**,** majoritatea dețin titlul de doctor, fiind încadrați pe diferite grade profesionale ale carierei de cercetare. Activitatea de cercetare este susținută de personal auxiliar și administrativ care asigură funcționarea serviciilor de bibliotecă, documentare, secretariat și întreținere. Structura actuală a personalului de cercetare, caracterizată printr-o pondere semnificativă a cercetătorilor în grade profesionale superioare, reflectă nivelul ridicat de expertiză academică al institutului, dar evidențiază totodată necesitatea consolidării bazei de cercetători tineri, în vederea evitării pe termen mediu a riscurilor asociate procesului de îmbătrânire instituțională.

V.2. Politica de resurse umane și standardele europene pentru cariera de cercetător (HRS4R)

Politica de resurse umane a Institutului de Istorie „George Barițiu” al Academiei Române este orientată spre consolidarea și dezvoltarea colectivelor de cercetare, în concordanță cu principiile Cartei Europene a Cercetătorilor și ale Codului de conduită pentru recrutarea cercetătorilor, precum și cu angajamentele asumate în cadrul Strategiei pentru Resurse Umane pentru Cercetători/ Human Resources Strategy for Researchers (HRS4R). În acest context, institutul își orientează politica de recrutare și dezvoltare a resurselor umane în direcția menținerii coerenței și continuității obiectivelor de cercetare asumate precum și a asigurării cadrului necesar pentru implementarea optimă a programelor strategice de cercetare, în conformitate cu standardele și regulamentele academice naționale și internaționale.

Strategia de dezvoltare a resurselor umane are în vedere atât valorificarea experienței cercetătorilor avansați, cât și integrarea cercetătorilor tineri și a doctoranzilor în proiectele de cercetare ale institutului. În perioada 2026-2030, Institutul de Istorie „George Barițiu” va acorda o atenție sporită recrutării și formării resurselor umane, prin consolidarea școlii doctorale, sprijinirea dezvoltării profesionale a cercetătorilor și stimularea participării acestora la programe și proiecte de cercetare naționale și internaționale. Totodată, institutul își propune să intensifice atragerea unor colaboratori internaționali, fie în cadrul proiectelor de cercetare finanțate din surse interne și europene, fie prin participarea acestora la programele de cercetare ale institutului. Prin aceste măsuri, politica de resurse umane a institutului urmărește creșterea competitivității științifice, consolidarea cooperării academice internaționale și menținerea unor standarde ridicate de etică și profesionalism în activitatea de cercetare.

V.4. Infrastructura de cercetare corelată cu misiunea și obiectivele organizației

V.4.1. Starea actuală a infrastructurii de cercetare

Infrastructura de cercetare a Institutului de Istorie „George Barițiu” este configurată în acord cu misiunea instituției de a desfășura cercetare fundamentală și interdisciplinară în domeniul istoriei și al științelor socio-umane, precum și de a valorifica patrimoniul documentar și cultural al Transilvaniei. În actuala configurație instituțională, infrastructura existentă susține principalele etape ale activității de cercetare, de documentare, colectare și prelucrare de date, validare științifică și diseminare a rezultatelor, fiind adaptată specificului disciplinelor umaniste. Institutul își desfășoară activitatea în clădirea ARFCN situată pe str. Mihail Kogălniceanu nr. 12–14, în baza unui protocol de utilizare a spațiilor încheiat între Filiala Cluj a Academiei Române și institutele de cercetare din această clădire. Institutului de Istorie „George Barițiu” îi revin etajele III și IV, precum și sala 507, totalizând 14 birouri de lucru (aprox. 310 mp) și spații anexe (aprox. 240 mp). Cercetătorii institutului utilizează, de asemenea, spații comune ale clădirii, precum sala de conferințe, sala de lectură și spațiile de depozitare. Departamentul de Cercetări Socio-Umane își desfășoară activitatea în clădirea Bibliotecii Academiei Române, Filiala Cluj-Napoca, în sala „Emil Pop”. Spațiul este utilizat ca spațiu comun de lucru pentru cercetători și dispune de dotări minimale, constând în mobilier de bază și acces limitat la echipamente IT. Lipsa unor spații dedicate pentru activități de cercetare specializate (arhivă, depozit, sală de documentare) reprezintă o limitare pentru dezvoltarea activităților de cercetare în domeniul științelor socio-umane. Din punct de vedere al resurselor documentare, cercetarea desfășurată în cadrul institutului beneficiază de acces la fonduri documentare de bibliotecă și arhivă, precum și la colecții specializate de periodice, ediții critice și instrumente de lucru pentru istoriografie. Aceste resurse susțin cercetarea fundamentală în domeniul istoriei și al disciplinelor socio-umane. Infrastructura IT a institutului este bazată în principal pe stații de lucru individuale și aplicații standard de redactare și management bibliografic. În perioada 2020–2024 au fost realizate achiziții de echipamente IT prin proiecte de cercetare și fonduri bugetare, iar în anul 2024 au fost achiziționate echipamente suplimentare și mobilier modern prin sponsorizări și donații din partea unor parteneri economici ai institutului.

În prezent, infrastructura digitală și software-ul analitic utilizat în activitatea de cercetare sunt limitate, iar controlul calității publicațiilor se bazează în principal pe evaluarea colegială și pe bune practici editoriale.

V.4.2. Direcții de dezvoltare a infrastructurii de cercetare

În perspectiva dezvoltării instituționale, infrastructura de cercetare a institutului va fi consolidată printr-o serie de măsuri orientate spre modernizarea capacităților tehnice și îmbunătățirea condițiilor de desfășurare a activităților academice.

Principalele direcții de dezvoltare vizează:

- modernizarea infrastructurii IT și înlocuirea treptată a echipamentelor uzate moral și fizic;
- extinderea accesului la baze de date academice internaționale și la resurse digitale de cercetare;
- dezvoltarea capacităților de digitizare și prelucrare a documentelor istorice;
- achiziția de licențe software pentru analiză cantitativă și calitativă a datelor utilizate în psihologie și sociologie;
- dezvoltarea infrastructurii editoriale și implementarea unor instrumente instituționale pentru verificarea similitudinii și managementul datelor de cercetare;
- reamenajarea și dotarea unor spații polivalente destinate organizării de conferințe, colocvii și activități de formare;
- amenajarea unui spațiu dedicat activităților de cercetare în domeniul psihologiei și sociologiei (interviuri, focus-grupuri, testare psihometrică).

V.4.3. Obiective în perioada 2026–2030

În perioada 2026–2030, dezvoltarea infrastructurii de cercetare a institutului va urmări consolidarea capacității instituționale de desfășurare a cercetării fundamentale și interdisciplinare, prin:

- îmbunătățirea accesului cercetătorilor la resurse documentare și baze de date academice;
- modernizarea infrastructurii digitale utilizate în activitatea de cercetare;
- dezvoltarea infrastructurii necesare proiectelor interdisciplinare din domeniul științelor socio-umane;
- consolidarea infrastructurii editoriale și a mecanismelor de validare științifică;
- dezvoltarea unor spații adecvate pentru activități academice și diseminarea rezultatelor cercetării.

Prin aceste măsuri, institutul urmărește adaptarea infrastructurii sale de cercetare la cerințele metodologice și tehnologice ale cercetării contemporane și consolidarea rolului său în cadrul cercetării istorice și socio-umane din România. Dezvoltarea infrastructurii de cercetare reprezintă o componentă esențială a strategiei instituționale a Institutului de Istorie „George Barițiu”, contribuind la consolidarea capacității sale de a desfășura cercetare fundamentală și interdisciplinară în domeniul istoriei și al științelor socio-umane. Modernizarea infrastructurii digitale, extinderea accesului la resurse documentare și baze de date academice, precum și dezvoltarea unor spații adecvate pentru activități de cercetare și diseminare vor susține implementarea programelor științifice ale institutului și participarea cercetătorilor săi la rețele academice și proiecte de cercetare naționale și internaționale. Prin aceste direcții de acțiune, infrastructura de cercetare va continua să sprijine realizarea obiectivelor strategice ale institutului și creșterea vizibilității rezultatelor cercetării în mediul academic național și european. Resursele instituționale ale Institutului de Istorie „George Barițiu”, reprezentate de capitalul uman al cercetătorilor și de infrastructura de cercetare existentă, constituie fundamentul dezvoltării activităților științifice ale institutului și al implementării programelor sale de cercetare. În acest context, evaluarea modului în care aceste resurse susțin realizarea direcțiilor de dezvoltare instituțională devine esențială pentru asigurarea coerenței dintre misiunea institutului și

obiectivele sale strategice. Pornind de la aceste premise, devine obligatorie analiza fezabilității obiectivelor strategice propuse pentru perioada 2026–2030 și a modului în care acestea sunt corelate cu misiunea instituțională, cu resursele disponibile și cu direcțiile de dezvoltare ale cercetării istorice și socio-umane la nivel național și european.

VI. Fezabilitatea și coerența obiectivelor strategice în raport cu misiunea institutului

Obiectivele strategice formulate de Institutul de Istorie „George Barițiu" al Academiei Române pentru perioada 2025–2030 sunt fundamentate pe misiunea instituțională a institutului și pe domeniile sale de competență în cercetarea istorică și în științele socio-umane. Analiza resurselor instituționale evidențiază existența unui cadru favorabil pentru implementarea acestor obiective, atât din perspectiva potențialului științific al colectivelor de cercetare, cât și din cea a infrastructurii academice și a experienței instituționale acumulate. Institutul beneficiază de un corp academic format în majoritate din cercetători consacrați, cu expertiză recunoscută în domeniile lor de specialitate și cu rezultate validate în mediul academic național și internațional. Activitatea acestora este susținută de o experiență consolidată în dezvoltarea programelor de cercetare fundamentală, în elaborarea unor lucrări de referință pentru istoriografia românească și în participarea la proiecte și rețele academice naționale și internaționale. Direcțiile strategice asumate de institut, respectiv dezvoltarea resurselor umane și consolidarea cooperării academice naționale și internaționale, extinderea programelor de cercetare și a instrumentelor fundamentale ale istoriografiei și științelor socio-umane, susținerea activităților editoriale și a diseminării rezultatelor cercetării, modernizarea infrastructurii și digitalizarea patrimoniului științific al institutului, precum și diversificarea surselor de finanțare și consolidarea școlii doctorale, reflectă o orientare coerentă a dezvoltării instituționale și susțin în mod direct atingerea obiectivelor strategice propuse. Aceste direcții valorifică tradiția științifică a institutului și o integrează în dinamica cercetării contemporane, caracterizată prin interdisciplinaritate, cooperare internațională și utilizarea instrumentelor digitale în cercetarea istorică. În acest context, obiectivele strategice formulate pentru perioada analizată pot fi considerate realiste și realizabile, fiind susținute de capacitatea instituțională existentă și de potențialul de dezvoltare al colectivului de cercetare. Implementarea lor se bazează atât pe resursele interne ale institutului, cât și pe consolidarea colaborărilor academice și pe mecanismele instituționale de coordonare și sprijin oferite de Academia Română.

VII. Analiza SWOT în raport cu obiectivele strategice ale Institutului de Istorie „George Barițiu"

VII. 1. Analiza SWOT

Analiza SWOT de mai jos evidențiază principalele caracteristici ale mediului intern și extern în care își desfășoară activitatea cercetătorii din cadrul Institutului de Istorie „George Barițiu" al Academiei Române și permite identificarea factorilor care influențează dezvoltarea instituțională în perioada strategică 2026-2030. Evaluarea resurselor existente, a poziționării academice a institutului și a contextului instituțional al cercetării istorice și socio-umane indică existența unor avantaje competitive importante, generate de tradiția academică a instituției, de expertiza colectivelor de cercetare și de integrarea acestora în rețele de colaborare naționale și internaționale. În acest context, planul strategic instituțional se înscrie în parametrii celor mai înalte exigențe practicate în mediile academice și universitare naționale și internaționale, constituind unul dintre punctele forte ale dezvoltării instituționale. Acest demers strategic este susținut de caracterul interdisciplinar, transdisciplinar și multidisciplinar al echipei de cercetare, care reunește competențe din domeniul istoriei și al științelor socio-umane și care permite abordarea unor teme de cercetare relevante pentru istoriografia contemporană și pentru analiza evoluțiilor sociale și culturale. În același timp, analiza

relevă existența unor limitări structurale generate în principal de constrângeri administrative și financiare, în special în ceea ce privește asigurarea resurselor bugetare necesare pentru mobilități academice, participarea cercetătorilor la conferințe și congrese internaționale sau realizarea activităților de documentare în arhive din străinătate. Aceste limitări influențează capacitatea instituțională de participare constantă la circuitul academic internațional și reprezintă unul dintre principalele puncte vulnerabile identificate la nivel instituțional. Pe de altă parte, contextul extern oferă oportunități semnificative pentru dezvoltarea activității științifice, în special prin valorificarea unei rețele de colaborări academice internaționale consolidate în ultimii ani, precum și prin extinderea participării institutului la proiecte de cercetare naționale și internaționale. Pentru a compensa constrângerile bugetare existente, strategia instituțională prevede intensificarea eforturilor de atragere a unor resurse financiare extrabugetare, inclusiv prin participarea la competiții de proiecte și prin dezvoltarea unor parteneriate cu mediul socio-economic. În acest sens, institutul a beneficiat deja de sprijin financiar din partea unor organizații și companii precum NTT DATA, Transylvania Leaders și Darian DRS, resurse care au contribuit la susținerea unor activități de documentare în arhive din străinătate, la participarea cercetătorilor la manifestări științifice internaționale și la consolidarea vizibilității academice a institutului. În acest cadru, analiza SWOT oferă o bază analitică pentru formularea direcțiilor strategice ale institutului și pentru corelarea obiectivelor instituționale cu evoluțiile mediului academic, cu dinamica sistemului de cercetare și cu oportunitățile de dezvoltare instituțională existente la nivel național și internațional.

Nr.	**Puncte tari** **Strenghts**	**Puncte slabe** **Weaknesseses**	**Oportunități** **Opportunities**	**Amenințări** **Threats**
1.	Prestigiul academic al Institutului de Istorie „George Barițiu”, consolidat prin aproape un secol de activitate științifică și prin contribuții semnificative la dezvoltarea istoriografiei românești.	Dimensiunea relativ redusă a resursei umane în raport cu necesitățile instituționale și cu structura istorică a organigramei institutului.	Accesarea programelor europene și naționale dedicate cercetării interdisciplinare și cooperării academice internaționale.	Menținerea dezechilibrului dintre resursa umană disponibilă și volumul activităților de cercetare și diseminare științifică.
2.	Vizibilitatea națională și internațională a activității de cercetare, reflectată prin participarea cercetătorilor la proiecte științifice, rețele academice și manifestări științifice relevante.	Nivelul limitat al resurselor financiare destinate mobilităților academice și participării cercetătorilor la conferințe și manifestări științifice internaționale.	Creșterea interesului public și academic pentru teme istorice, identitare și culturale relevante pentru societatea contemporană.	Nivelul insuficient al finanțării sistemului național de cercetare, care limitează dezvoltarea infrastructurii academice și susținerea programelor de cercetare pe termen lung.
3.	Existența unui colectiv de cercetători cu expertiză recunoscută în domeniul istoriei și al științelor socio-umane, activ integrat în comunități academice și rețele de cercetare naționale și internaționale.	Accesul restrâns la resurse financiare pentru activități de documentare în arhive și centre de cercetare din străinătate.	Extinderea colaborărilor academice cu universități și institute de cercetare din România și din străinătate, în vederea dezvoltării unor proiecte de cercetare comune.	Resurse financiare insuficiente pentru mobilități academice, participări la conferințe internaționale și activități de documentare în arhive și centre de cercetare externe. Limitarea accesului la resurse pentru documentare externă și cooperare științifică internațională poate afecta calitatea și deschiderea internațională a cercetării.

Nr.	Puncte tari Strenghts	Puncte slabe Weaknesseses	Oportunități Opportunities	Amenințări Threats
4.	Experiență consolidată în realizarea cercetării fundamentale și în elaborarea unor instrumente de lucru esențiale pentru istoriografia românească, precum ediții de documente, volume colective, studii și baze de date.	Impactul nivelului salarial și al resurselor financiare limitate asupra motivației personalului și asupra participării active la circuitul academic internațional.	Dezvoltarea proiectelor de digitalizare a patrimoniului documentar și valorificarea resurselor istorice prin platforme digitale și baze de date academice.	Concurența tot mai accentuată între instituțiile academice și universitare în atragerea finanțărilor de cercetare și a cercetătorilor tineri performanți.
5.	Existența unor parteneriate instituționale cu universități, instituții culturale și organizații academice din țară și din străinătate, inclusiv colaborări cu Oxford Brookes University, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca, Biblioteca Centrală Universitară Cluj-Napoca și Consiliul Județean Hunedoara.	Gradul insuficient de dezvoltare a infrastructurilor digitale necesare cercetării, activităților editoriale și valorificării resurselor documentare ale institutului.	Dezvoltarea parteneriatelor cu administrația publică locală, societatea civilă și organizațiile culturale pentru valorificarea patrimoniului istoric și cultural.	Vulnerabilitatea instituțională generată de modificările legislative și de evoluțiile imprevizibile ale politicilor publice din domeniul cercetării.
6.	Existența unei biblioteci documentare valoroase, care include colecții importante de carte și periodice istorice din perioada interbelică și din a doua jumătate a secolului XX.	Lipsa unei finanțări constante și a unei politici instituționale coerente pentru dezvoltarea colecțiilor bibliografice și pentru achiziția de publicații de specialitate.	Creșterea oportunităților de atragere a finanțărilor extrabugetare prin proiecte de cercetare, programe de cooperare internațională și parteneriate cu mediul socio-economic.	Constrângerile bugetare pot diminua participarea institutului la circuitele academice internaționale și la proiectele de cooperare științifică
7.	Localizarea institutului într-un mediu academic și cultural dinamic, în proximitatea universităților și instituțiilor culturale din Cluj-Napoca, ceea ce facilitează colaborarea academică și dezvoltarea proiectelor interdisciplinare.	Posibilități instituționale limitate de atragere a finanțărilor extrabugetare și de dezvoltare a mecanismelor de sponsorizare.	Dezvoltarea practicilor de open science și extinderea accesului deschis la rezultatele cercetării prin publicații online și resurse academice digitale.	Îmbătrânirea potențială a corpului de cercetare în absența unor politici eficiente de recrutare și integrare a cercetătorilor tineri.

Nr.	Puncte tari Strenghts	Puncte slabe Weaknesseses	Oportunități Opportunities	Amenințări Threats
8.	Infrastructura instituțională adecvată desfășurării activităților de cercetare și organizării unor manifestări științifice sau activități academice în colaborare cu alte instituții.	Nivelul relativ redus al serviciilor și activităților de transfer de cunoaștere și al inițiativelor cu adresabilitate directă către public.	Consolidarea rolului institutului în cadrul rețelelor academice naționale și internaționale dedicate studiilor istorice și socio-umane.	Riscul diminuării prezenței publice a activității institutului în absența unor strategii coerente de promovare și transfer de cunoaștere către comunitate.
9.	Continuitatea preocupărilor științifice în domeniul cercetărilor socio-umane și existența unor direcții de cercetare deja conturate în cadrul colectivelor institutului.	Dimensiunea redusă a resursei umane de cercetare limitează capacitatea de realizare a unor obiective științifice complexe și de dezvoltare a unor noi direcții de cercetare.	Dezvoltarea unor direcții de cercetare noi prin valorificarea experienței științifice deja existente în cadrul institutului.	Ritmul lent de consolidare a unor domenii noi de cercetare poate reduce capacitatea institutului de a se poziționa competitiv în raport cu noile teme de cercetare.
10.	Existența unor competențe complementare la nivelul colectivelor de cercetare, favorabile abordărilor interdisciplinare și dezvoltării unor teme de actualitate științifică și socială.	Gradul relativ redus de articulare instituțională a expertizei existente poate limita valorificarea integrată a competențelor colectivelor de cercetare.	Dezvoltarea cercetărilor interdisciplinare prin cooperarea dintre specializările existente în institut și prin extinderea colaborărilor academice.	Fragmentarea expertizei și a inițiativelor de cercetare poate afecta formarea unor nuclee academice cu vizibilitate și impact la nivel național.
11.	Capacitatea institutului de a aborda teme de cercetare relevante pentru dezbaterile contemporane și pentru înțelegerea transformărilor sociale, culturale și etice actuale.	Capacitatea instituțională limitată de susținere a unor cercetări de anvergură reduce posibilitatea valorificării sistematice a unor teme de mare actualitate.	Creșterea interesului academic și public pentru teme legate de valori, identitate, comunicare, responsabilitate și crizele societății contemporane.	Dinamica accelerată a temelor de interes public și științific poate dezavantaja instituțiile care nu dispun de resurse suficiente pentru a răspunde competitiv noilor provocări.
12.	Existența unui cadru instituțional favorabil valorificării competențelor din domeniul științelor socio-umane în proiecte de cercetare interdisciplinară.	Nivelul insuficient de dezvoltare a suportului instituțional necesar cercetării competitive la standarde internaționale.	Posibilitatea constituirii unor nuclee de cercetare cu rol de referință la nivel național în domenii emergente ale cercetării socio-umane.	Întârzierea dezvoltării infrastructurii și a suportului instituțional poate afecta consolidarea unor noi direcții de cercetare.
13.	Existența unor colaborări academice și științifice deja conturate, la nivel local, național și internațional, care pot susține dezvoltarea unor proiecte de cercetare comune.	Valorificarea colaborărilor existente este limitată de resursele instituționale disponibile pentru susținerea cooperării științifice pe termen lung.	Extinderea colaborărilor naționale și internaționale și integrarea institutului în rețele de cercetare și consorții academice relevante.	Constrângerile financiare și instituționale pot împiedica transformarea colaborărilor existente în parteneriate științifice durabile.
14.	Relevanța științifică și socială a temelor de cercetare asumate, cu	Capacitatea instituțională limitată de susținere a unor	Creșterea accesului la programe de finanțare dedicate temelor de	Concurența ridicată pentru finanțările de cercetare și capacitatea instituțională

Nr.	Puncte tari Strenghts	Puncte slabe Weaknesseses	Oportunități Opportunities	Amenințări Threats
	potențial de contribuție la dezbateri academice și publice de actualitate.	proiecte complexe reduce posibilitățile de valorificare extinsă a temelor de cercetare asumate.	cercetare cu relevanță socială și interdisciplinară.	limitată de susținere a proiectelor pot restrânge accesul la resurse externe.
15.	Flexibilitatea orientărilor de cercetare, care permite dezvoltarea graduală atât a unor contribuții teoretice și conceptuale, cât și, în condiții favorabile, a unor cercetări empirice de nivel avansat.	Trecerea de la contribuții teoretice la proiecte de cercetare de complexitate ridicată presupune un efort instituțional și metodologic semnificativ.	Dezvoltarea etapizată a cercetării, prin valorificarea acumulărilor existente și extinderea ulterioară către proiecte mai complexe și mai competitive.	Absența unei susțineri constante poate întârzia maturizarea și valorificarea deplină a unor direcții de cercetare cu potențial ridicat.

În ansamblu, analiza SWOT evidențiază existența unor premise favorabile pentru dezvoltarea instituțională a Institutului de Istorie „George Barițiu”, generate de prestigiul academic al instituției, de expertiza colectivului de cercetare și de integrarea acestuia în rețele academice naționale și internaționale. În același timp, evaluarea mediului instituțional și a contextului sistemului de cercetare relevă o serie de constrângeri structurale, în special în ceea ce privește resursele umane, resursele financiare și dezvoltarea infrastructurilor academice. În acest context, analiza SWOT a constituit baza analitică pentru formularea direcțiilor strategice ale institutului.

VII. 2. Direcții de intervenție strategică rezultate din analiza SWOT

Valorificarea punctelor forte și a oportunităților identificate, concomitent cu transformarea punctelor slabe în direcții de intervenție strategică și cu gestionarea riscurilor asociate în special mediului extern, permite definirea unor măsuri instituționale coerente menite să consolideze capacitatea de cercetare a institutului, să extindă cooperarea academică și să crească vizibilitatea rezultatelor științifice în mediul academic național și internațional. Pe baza acestor constatări, schițăm, în cele ce urmează, un set de direcții de intervenție instituțională orientate spre consolidarea resurselor umane, dezvoltarea infrastructurilor academice și digitale, extinderea cooperării academice și diversificarea surselor de finanțare pentru activitățile de cercetare.

Nr.	Punct slab identificat	Direcție strategică de intervenție
1.	Dimensiunea relativ redusă a resursei umane în raport cu necesitățile instituționale și cu structura istorică a organigramei institutului.	Consolidarea resursei umane prin atragerea și integrarea cercetătorilor tineri, susținerea dezvoltării școlii doctorale și stimularea progresului profesional al cercetătorilor din institut.
2.	Nivelul limitat al resurselor financiare destinate mobilităților academice și participării cercetătorilor la conferințe și manifestări științifice internaționale.	Dezvoltarea unor mecanisme instituționale de susținere a mobilităților academice prin atragerea de finanțări din proiecte naționale și internaționale și prin consolidarea cooperării academice.
3.	Accesul restrâns la resurse financiare pentru activități de documentare în arhive și centre de cercetare din străinătate.	Diversificarea surselor de finanțare pentru activități de documentare și cercetare prin participarea la proiecte de cercetare competitive și prin dezvoltarea unor parteneriate instituționale.

Nr.	Punct slab identificat	Direcție strategică de intervenție
4.	Impactul nivelului salarial și al resurselor financiare limitate asupra motivației personalului și asupra participării active la circuitul academic internațional.	Crearea unor mecanisme instituționale de stimulare profesională și recunoaștere academică, prin susținerea proiectelor performante și a activităților cu vizibilitate internațională.
5.	Gradul insuficient de dezvoltare a infrastructurilor digitale necesare cercetării, activităților editoriale și valorificării resurselor documentare ale institutului.	Dezvoltarea infrastructurilor digitale ale institutului și implementarea unor programe de digitizare a patrimoniului documentar și editorial.
6.	Lipsa unei finanțări constante și a unei politici instituționale coerente pentru dezvoltarea colecțiilor bibliografice și pentru achiziția de publicații de specialitate.	Elaborarea unei strategii instituționale pentru dezvoltarea colecțiilor bibliotecii și pentru extinderea accesului la resurse bibliografice și baze de date academice.
7.	Posibilități instituționale limitate de atragere a finanțărilor extrabugetare și de dezvoltare a mecanismelor de sponsorizare.	Consolidarea capacității instituționale de atragere a finanțărilor extrabugetare prin proiecte de cercetare, parteneriate academice și colaborări cu mediul socio-economic.
8.	Nivel relativ redus al serviciilor și activităților de transfer de cunoaștere și al inițiativelor cu adresabilitate directă către public.	Dezvoltarea programelor de diseminare a rezultatelor cercetării și extinderea activităților de transfer de cunoaștere către comunitate și mediul educațional.
9.	Dimensiunea redusă a resursei umane de cercetare limitează capacitatea de realizare a unor obiective științifice complexe și de dezvoltare a unor noi direcții de cercetare.	Consolidarea capacității de cercetare prin dezvoltarea resursei umane, prioritizarea direcțiilor științifice cu potențial și susținerea instituțională a unor noi domenii de cercetare, în special în domeniile socio-umane.
10.	Gradul relativ redus de articulare instituțională a expertizei existente poate limita valorificarea integrată a competențelor colectivelor de cercetare.	Crearea unor mecanisme instituționale de cooperare internă, care să favorizeze integrarea competențelor existente și dezvoltarea unor proiecte de cercetare interdisciplinare.
11.	Capacitatea instituțională limitată de susținere a unor cercetări de anvergură reduce posibilitatea valorificării sistematice a unor teme de mare actualitate.	Orientarea strategică a activității de cercetare spre teme de relevanță majoră și susținerea instituțională a proiectelor cu potențial ridicat de impact academic și public.
12.	Nivelul insuficient de dezvoltare a suportului instituțional necesar cercetării competitive la standarde internaționale.	Dezvoltarea suportului instituțional, logistic și metodologic necesar desfășurării unor cercetări competitive și consolidării profilului interdisciplinar al institutului.
13.	Valorificarea colaborărilor existente este limitată de resursele instituționale disponibile pentru susținerea cooperării științifice pe termen lung.	Întărirea cadrului instituțional de susținere a colaborărilor academice prin dezvoltarea parteneriatelor durabile și integrarea institutului în rețele de cercetare relevante.
14.	Capacitatea instituțională limitată de susținere a unor proiecte complexe reduce posibilitățile de valorificare extinsă a temelor de cercetare asumate.	Creșterea capacității instituționale de inițiere, susținere și gestionare a proiectelor complexe prin accesarea finanțărilor competitive și prin dezvoltarea mecanismelor interne de sprijin pentru cercetare.
15.	Trecerea de la contribuții teoretice la proiecte de cercetare de complexitate ridicată presupune un efort instituțional și metodologic semnificativ.	Dezvoltarea etapizată a capacității de cercetare prin susținerea acumulărilor teoretice existente și prin crearea condițiilor necesare extinderii către proiecte empirice și interdisciplinare mai complexe.

VIII. Poziționarea Institutului de Istorie „George Barițiu” în rețelele academice naționale și europene

În perspectivă, Institutul de Istorie „George Barițiu” al Academia Română își propune optimizarea corelării direcțiilor sale de cercetare cu principalele orientări ale cercetării istorice și socio-umane la nivel național și european. Activitatea științifică a cercetătorilor institutului va continua să fie valorificată prin volume, studii și comunicări prezentate în mediul academic național și internațional, în vederea integrării cercetării realizate în cadrul institutului în circuitul științific contemporan și a participării active la rețele și proiecte de cooperare academică. În acest sens, institutul va urmări extinderea și aprofundarea colaborărilor existente cu universități și institute de cercetare din România și din străinătate, precum și participarea constantă la organizarea unor manifestări științifice de anvergură națională și internațională. La nivel local și regional, strategia institutului are în vedere stimularea cooperării cu instituțiile academice și culturale din Cluj-Napoca, între care Universitatea Babeș-Bolyai (în special Facultatea de Istorie și Filosofie), Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei, Muzeul Etnografic al Transilvaniei, Institutul de Arheologie și Istoria Artei Cluj-Napoca și Centrul de Studii Transilvane, precum și cu organizații culturale precum Erdélyi Múzeum-Egyesület. În acest cadru, institutul urmărește identificarea unor domenii de convergență cu activitatea acestor instituții și dezvoltarea unor proiecte comune de cercetare și valorificare a patrimoniului cultural, inclusiv prin inițiative de cooperare instituțională și prin dezvoltarea unor structuri de tip „cluster” orientate către nevoile comunității. O direcție strategică importantă rezidă în aprofundarea cercetărilor dedicate istoriei Transilvaniei, regiune caracterizată printr-o diversitate etnică, culturală și confesională remarcabilă. Studierea evoluțiilor istorice ale acestui spațiu multicultural, în care au coexistat comunități românești, maghiare, germane, evreiești, slovace, rrome și alte minorități, va continua să reprezinte un cadru privilegiat pentru valorificarea patrimoniului documentar și cultural al regiunii și pentru dezvoltarea unor perspective interpretative relevante privind conviețuirea multietnică și multiconfesională. În acest context, proiectele de cercetare ale institutului vor urmări recuperarea și interpretarea acestei moșteniri istorice comune, contribuind totodată la fundamentarea unor politici publice în domeniul patrimoniului cultural și al memoriei istorice. În paralel, institutul își propune consolidarea integrării cercetătorilor săi în rețelele academice europene și participarea activă la programe internaționale de cercetare. Producția științifică a institutului, concretizată în ediții de documente, baze de date istorice, enciclopedii și alte instrumente de lucru pentru istoriografie, va continua să reprezinte o contribuție semnificativă la dezvoltarea cercetării istorice și socio-umaniste la nivel național și european. Institutul de Istorie „George Barițiu” urmărește amplificarea participării la proiecte finanțate din programe europene de cooperare. O direcție prioritară o constituie implicarea în inițiativele de cooperare din regiunea Dunării, inclusiv prin dezvoltarea unor proiecte în cadrul programului Danube Region Programme 2021–2027. În acest sens, institutul va urmări dezvoltarea unor parteneriate de cercetare cu instituții academice din spațiul central-european, între care Institut für donauschwäbische Geschichte und Landeskunde din Tübingen, precum și cu alte institute de cercetare din statele eligibile în cadrul acestui program. Identificarea unor teme de cercetare de interes comun și elaborarea unor propuneri de proiecte în cadrul axelor dedicate dezvoltării cunoașterii și cooperării academice vor constitui o direcție strategică esențială pentru consolidarea participării institutului la Spațiul European al Cercetării și pentru creșterea vizibilității internaționale a cercetărilor realizate în cadrul Institutului de Istorie „George Barițiu” până în anul 2030.

IX. Dezvoltarea cooperării academice internaționale și integrarea cercetării în rețele științifice până în 2030

În perioada 2026-2030, Institutul de Istorie „George Barițiu” își propune amplificarea și extinderea cooperării academice internaționale, în vederea menținerii cercetătorilor institutului în contact permanent cu evoluțiile recente ale cercetării istorice și socio-umane și cu dezbaterile metodologice contemporane. În acest sens, institutul va continua dezvoltarea parteneriatelor academice existente și va valorifica colaborările cu instituții de cercetare și universități europene precum Oxford Brookes University, Institut für donauschwäbische Geschichte und Landeskunde din Tübingen, Institutul de Istorie din Budapesta și Universitatea Catolică din Lublin. Aceste colaborări vor continua să faciliteze realizarea unor stagii de documentare și specializare pentru cercetătorii institutului, precum și participarea acestora la conferințe, expoziții și alte manifestări academice internaționale. În același timp, participarea institutului la rețeaua CIER va fi valorificată în continuare pentru creșterea vizibilității internaționale a cercetărilor realizate în cadrul institutului și pentru integrarea acestora în circuitul științific european. Institutul urmărește, de asemenea, consolidarea prezenței sale în structuri academice internaționale. În acest context, implicarea cercetătorilor institutului în organisme științifice de prestigiu, precum International Commission of Historical Demography, unde unul dintre membrii institutului deține funcția de secretar general, va fi valorificată pentru dezvoltarea unor noi colaborări și pentru extinderea participării institutului la proiecte de cercetare internaționale. În cadrul Departamentului de Cercetări Socio-Umane, dezvoltarea rețelelor academice internaționale va constitui o direcție strategică importantă. Colectivul de Filosofie va continua colaborările interdisciplinare cu instituții precum Universitatea Paris 1 Panthéon-Sorbonne, Universitatea din Poitiers, Universitatea din Tübingen, Universitatea Eötvös Loránd (ELTE) din Budapesta, precum și cu École de Psychanalyse des Forums du Champ Lacanien din Paris și Forumul Câmpului Lacanian din Canton. În același timp, vor fi menținute și dezvoltate colaborările academice existente cu Universitatea Ebraică din Ierusalim, Universitatea din Delhi și Universitatea din Calcutta, precum și parteneriatele cu Societatea Română de Fenomenologie și Fundația Colegiul European. Aceste colaborări vor continua să genereze colocvii internaționale și volume colective dedicate unor teme interdisciplinare relevante pentru cercetarea contemporană. În domeniul psihologiei, institutul își propune consolidarea programelor de cercetare realizate în colaborare cu instituții precum New York University, Universitatea din Padova, Université libre de Bruxelles și University of Warwick, precum și cu Templeton Foundation. În același timp, colectivul de Sociologie și Științe Juridice va continua colaborarea cu University College Cork și valorificarea rezultatelor cercetării prin publicații în edituri academice internaționale precum Routledge. Din perspectivă metodologică, institutul urmărește consolidarea utilizării metodelor moderne de investigare și analiză a datelor, în special în domeniile psihologiei și sociologiei, precum și integrarea principiilor open science și a bunelor practici de cercetare dezvoltate în contextul dezbaterilor recente privind replicabilitatea rezultatelor științifice. În acest mod, cercetătorii institutului vor continua să participe activ la dezbaterile metodologice contemporane și să mențină colaborări cu cercetători de prestigiu din domeniile lor de competență. În același timp, planul strategic al institutului are în vedere depășirea unor limitări structurale care afectează dezvoltarea cercetării. În acest sens, vor fi identificate soluții pentru îmbunătățirea accesului la baze de date internaționale și la literatura de specialitate de ultimă generație, precum și pentru susținerea mobilităților academice și a activităților de documentare în arhive din străinătate. De asemenea, se urmărește dezvoltarea infrastructurii digitale de cercetare și facilitarea utilizării platformelor online și a infrastructurilor academice necesare proiectelor de cercetare interdisciplinară. Prin aceste direcții de acțiune, Institutul de Istorie „George Barițiu” își propune intensificarea participării la rețelele academice internaționale și creșterea vizibilității rezultatelor cercetării sale în spațiul științific european până în anul 2030.

X. Corelarea direcțiilor de cercetare cu evoluțiile domeniilor de cercetare și cu nevoile societății

Institutul de Istorie „George Barițiu” urmărește, până în 2030, racordarea obiectivelor științifice și instituționale ale institutului la dinamica actuală a cercetării istorice și socio-umane în spațiul național și european. Activitatea de cercetare este orientată spre valorificarea patrimoniului istoric, cultural și

documentar al Transilvaniei, regiune caracterizată printr-o diversitate etnică, confesională și culturală semnificativă, ale cărei evoluții istorice oferă un cadru privilegiat pentru cercetarea interdisciplinară în domeniul științelor socio-umane. Prin investigarea sistematică a acestui spațiu multicultural, institutul urmărește evidențierea specificităților istorice și integrarea rezultatelor cercetării în circuitul academic național și internațional, contribuind totodată la aprofundarea cunoașterii istorice și la promovarea valorilor culturale în societatea contemporană. În acest context, o direcție strategică majoră o reprezintă continuarea elaborării unor instrumente esențiale pentru istoriografia românească de tipul umor ediții de documente, baze de date istorice, enciclopedii și alte lucrări de referință, care susțin dezvoltarea infrastructurii intelectuale a cercetării istorice și pun la dispoziția comunității academice resurse științifice de interes național și internațional. La nivel instituțional, strategia institutului vizează dezvoltarea unui management academic eficient și transparent, fundamentat pe planificare strategică, participare instituțională și evaluarea deciziilor pe criterii de calitate și relevanță științifică. În paralel, se urmărește dezvoltarea echilibrată a sectoarelor de cercetare și stimularea colaborării interdisciplinare între domeniile istoriei, filosofiei, psihologiei, sociologiei și științelor juridice. În acest cadru, Departamentul de Cercetări Socio-Umane (D.C.S.U.) va continua să promoveze programe de cercetare orientate spre analiza unor teme relevante pentru societatea contemporană. Cercetătorii sociologi vor contribui la elaborarea unor studii și expertize privind evoluția comunităților locale, inclusiv în colaborare cu administrația publică din Cluj-Napoca, în domenii precum planificarea urbană sau relația dintre producția culturală și mediul economic. În același timp, cercetările dezvoltate în domeniul filosofiei și psihologiei vor urmări elaborarea unor instrumente teoretice și metodologice dedicate analizei formării conștiinței morale și a proceselor decizionale cu impact moral, social și politic. În acest context, colaborarea cu Centrul de Sănătate Mintală pentru Copii și Adolescenți din Cluj-Napoca va continua să susțină studii dedicate identificării timpurii a unor indicatori ai dezvoltării psihologice, inclusiv în ceea ce privește tulburările din spectrul autismului. Pe plan internațional, institutul urmărește extinderea cooperării academice în domeniul cercetărilor interdisciplinare. În acest sens, colaborarea cu École de Psychanalyse des Forums du Champ Lacanien din Paris oferă un cadru relevant pentru dezvoltarea cercetărilor în domeniul psihanalizei și al studiilor filosofice. De asemenea, diseminarea rezultatelor cercetării în mediile academice și psihiatrice din China favorizează schimbul internațional de experiență și intensificarea dialogului științific. În plan editorial, institutul urmărește dezvoltarea vizibilității internaționale a publicațiilor sale academice. În acest sens, Anuarul D.C.S.U. și revista sa internațională vor continua să funcționeze ca platforme de dialog științific pentru cercetători din țară și din străinătate, facilitând diseminarea rezultatelor cercetării și stimularea inițiativelor interdisciplinare. Participarea cercetătorilor institutului la congrese naționale și internaționale de filosofie, psihologie și psihiatrie va contribui la schimbul de bune practici și la integrarea cercetării în rețele academice extinse. Strategia instituțională vizează, de asemenea, amplificarea participării cercetătorilor la proiecte de cercetare naționale și internaționale, cu aplicabilitate teoretică și practică, consolidând astfel contribuția institutului la analiza și interpretarea unor problematici relevante pentru societatea contemporană. În același timp, se urmărește identificarea unor soluții pentru depășirea limitărilor structurale care afectează dezvoltarea cercetării, în special în ceea ce privește accesul la literatura științifică de actualitate și la bazele de date internaționale. Extinderea mobilităților academice, dezvoltarea infrastructurilor digitale de cercetare și valorificarea resurselor documentare online reprezintă direcții importante pentru adaptarea cercetării la exigențele metodologice ale mediului academic contemporan.

XI. Direcții strategice ale cercetării în cadrul institutului și dezvoltarea cooperării academice internaționale

Prin tradiția sa instituțională și prin rolul pe care îl ocupă în cadrul cercetării istorice din Transilvania, Institutul de Istorie „George Barițiu” urmărește aprofundarea studiilor dedicate evoluțiilor istorice ale

spațiului românesc și central-european, precum și dezvoltarea unor proiecte științifice capabile să contribuie la înțelegerea transformărilor istorice și culturale ale acestei regiuni. O direcție importantă a dezvoltării instituționale o constituie inițierea demersurilor pentru constituirea unui Consiliu consultativ științific internațional, destinat orientării strategice a activității de cercetare. În acest context au fost inițiate consultări cu personalități academice din Europa și Statele Unite ale Americii, fiind cooptați ca membri profesorii Antoinette Fauve-Chamoux (Franța), Paul Michelson (SUA), Josef Wolf (Germania), Francesco Guida (Italia) și Nagy Levente (Ungaria). Dialogul științific cu acești specialiști are în vedere evaluarea direcțiilor majore de cercetare dezvoltate în cadrul institutului și identificarea unor teme de interes internațional care pot stimula participarea la programe academice și proiecte de cercetare comune. În plan științific, institutul continuă dezvoltarea unor programe editoriale fundamentale pentru istoriografia românească, între care colecțiile Documenta Romaniae Historica, seria C**,** Izvoarele răscoalei lui Horea**,** Documente privind revoluția de la 1848 din Transilvania, seria C**,** Documente privind mișcarea națională a românilor din Transilvania și George Barițși contemporanii săi. În paralel, se urmărește realizarea și actualizarea unor instrumente de lucru esențiale pentru cercetarea istorică, precum Glosar de termeni din latina medievală**,** Conscripția fiscală a Transilvaniei de la 1750 **și** Enciclopedia publicațiilor istorice și culturale din România**,** resurse destinate comunității academice din țară și din străinătate. Participarea institutului la inițiative academice internaționale reprezintă o altă dimensiune importantă a activității sale. Institutul este cofondator al rețelei IFSGen (Rețeaua pentru cercetarea istoriei femeilor și promovarea studiilor de gen în spațiul românesc), al platformei academice HISFAM GLOBAL (*History of the Family – Global Perspectives*) și al centrului CIER (Centrul de investigare a eugeniei și rasismului), structuri care facilitează dezvoltarea unor direcții de cercetare interdisciplinare dedicate unor teme de actualitate precum rasismul, eugenia, Holocaustul, istoria familiei și studiile de gen. În același timp, se urmărește extinderea colaborărilor academice europene prin dezvoltarea unor proiecte de cercetare realizate în parteneriat cu universități și institute de cercetare din spațiul central-european. În acest sens, se află în discuție inițierea unui proiect științific în colaborare cu Universitatea Catolică din Lublin (Polonia), dedicat analizei conceptului istoric de *jus valachicum* și valorificării moștenirii juridice și culturale a comunităților de români/valahi din Europa Centrală. Prin astfel de inițiative, institutul urmărește dezvoltarea cooperării academice internaționale și participarea activă la dezbaterile științifice privind istoria Europei Centrale și a spațiului românesc.

XII: Concluzie

Planul strategic al Institutului de Istorie „George Barițiu” pentru perioada 2025–2029 configurează un cadru coerent de orientare a dezvoltării instituționale, articulat în raport cu misiunea academică a institutului și cu evoluțiile recente ale cercetării istorice și socio-umane la nivel național și european. Acesta o viziune instituțională realistă, fundamentată pe experiența științifică acumulată de colectivele de cercetare și pe capacitatea institutului de a participa activ la rețele academice și programe de cooperare internațională. Experiența instituțională anterioară evidențiază existența unor premise favorabile pentru implementarea obiectivelor propuse, iar analiza SWOT confirmă avantajele competitive generate de tradiția academică a institutului, de expertiza colectivelor de cercetători și de integrarea în parteneriate științifice internaționale, evidențiind totodată necesitatea gestionării constrângerilor financiare și instituționale specifice mediului de cercetare contemporan. Direcțiile strategice asumate, mai cu seamă dezvoltarea infrastructurilor digitale de cercetare, extinderea cooperării academice internaționale, modernizarea cadrului instituțional și sprijinirea formării noilor generații de cercetători, urmăresc adaptarea activității institutului la dinamica mediului științific actual și la cerințele tot mai complexe ale cercetării interdisciplinare. Un rol central în realizarea acestor obiective revine politicii instituționale de resurse umane, orientată spre atragerea și formarea tinerilor cercetători, integrarea doctoranzilor în programele de cercetare și menținerea unui cadru academic compatibil cu standardele europene de etică și excelență profesională. Prin orientările strategice asumate, Institutul de Istorie „George Barițiu” își afirmă capacitatea de a contribui activ la dezvoltarea cercetării istorice și socio-umane, îmbunătățindu-și poziția în cadrul sistemului național de cercetare și în spațiul academic european. Planul strategic oferă astfel un cadru operațional pentru evoluția instituției în anii

următori și pentru afirmarea rolului său în analiza și interpretarea patrimoniului istoric și cultural al Transilvaniei și al spațiului românesc.

ANEXE

Implementarea, monitorizarea și calendarul strategiei (2026–2030)

Implementarea strategiei Institutului de Istorie „George Barițiu" al Academiei Române pentru perioada 2026–2030 va fi realizată printr-un ansamblu de programe și activități de cercetare coordonate de conducerea institutului și de colectivele de cercetare. Aceste activități urmăresc consolidarea cercetării istorice și socio-umane, extinderea cooperării academice internaționale și integrarea institutului în rețelele academice europene. Implementarea strategiei va fi susținută prin dezvoltarea unor proiecte de cercetare naționale și internaționale, prin organizarea unor manifestări științifice și prin valorificarea rezultatelor cercetării în mediul academic și cultural. Pentru asigurarea coerenței procesului de implementare, direcțiile strategice și principalele acțiuni sunt sintetizate în tabelele de implementare strategică prezentate mai jos.

Tabelul 1 - Tabelul de implementare strategică

Domeniu strategic	Obiectiv strategic	Termen strategic	Acțiune principală / Program – proiect	Responsabili instituționali	Persoane responsabile / Coordonatori	Termen proiect	Indicatori (KPI)	Resurse	Rezultate preconizate
Cercetare istorică/istoriografică	Consolidarea cercetării în domeniul istoriei	2026-2030	**I. Izvoare documentare privitoare la Istoria României, cu referire la cea a Transilvaniei**	Departamentul de Istorie; Colectivele de cercetare	Coordonator program: Prof.univ.dr. Ioan Bolovan	2021–2027	Programe fundamentale derulate; Ediții documentare; Publicații științifice	Granturi de cercetare; Arhive; Resurse academice	Menținerea continuității cercetării fundamentale și valorificarea surselor istorice
			Documenta Romaniae Historica. Series C. Transilvania, vol. XIX (1394-1396) – proiect fundamental al Academiei Române	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș. I dr. Lidia Gross Colectiv: C.Ș. I dr. Lidia Gross, C.Ș. I dr. habil. Adinel Dincă, C.Ș.III Andreea Mârza, AC.Ș. dr. Maria Frînc	2023–2026	Ediții de documente; Publicații științifice	Arhive; Resurse documentare	Publicarea unui nou volum din seria DRH

			Izvoarele Răscoalei lui Horea, Seria A. Diplomataria, vol. XII/2 – Documentele comisiei de anchetă Jankovich	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș. I dr. habil. Remus Câmpeanu – coordonator Colectiv: C.Ș. II dr. Mircea Abrudan, C.Ș.III dr. Mihai Olaru	2023–2026	Ediții documentare; Studii de specialitate	Arhive; Resurse academice	Continuarea valorificării documentare a răscoalei lui Horea
			Documente privind Revoluţia de la 1848-1849 în Ţările Române. Seria C. Transilvania, vol. XIV(16-30 septembrie 1848)	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș. I dr. habil. Mihaela Cosma – coordonator Colectiv: C.Ș. I dr. Attila Varga, C.Ș. II dr. habil. Iosif-Marin Balog, C.Ș. dr. Nicoleta Hegedüs	2023–2026	Publicații științifice; Ediții documentare	Arhive; Baze de date	Dezvoltarea corpusului documentar privind revoluția de la 1848–1849
			Mişcarea naţională a românilor din Transilvania. Documente, vol. IX (ianuarie 1868 – februarie 1870)	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș. I dr. habil. Remus Câmpeanu – coordonator Colectiv: C.Ș. II dr. Loránd Mádly, C.Ș. II dr. Mirela Popa-Andrei, C.Ș. II dr. Daniela Deteșan, C.Ș. dr. Nicoleta Hegedüs	2023–2026	Ediții documentare; Publicații	Arhive; Resurse documentare	Continuarea cercetării documentare asupra mișcării naționale
			II. Transilvania medievală între voievodat și principat (secolele XIII-XIX)	Departamentul de Istorie	Coordonator program: C.Ș.I dr. Lidia Gross	2021–2027	Proiecte de cercetare; Studii istorice	Granturi; Arhive	Dezvoltarea cercetării asupra Transilvaniei medievale

			1.Membrii Academiei Române, bibliofili: Alexandru Papiu-Ilarian (d. 1877) și Constantin Karadja (d. 1950)	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș. I dr. habil. Adinel Dincă	2024–2026	Studii de specialitate; Publicații	Arhive; Resurse documentare	Valorificarea patrimoniului intelectual și documentar
			2.Principatul Transilvaniei în secolul XVI: desăvârșirea organizării sale și acțiunile (politice, economice, sociale) întreprinse pentru supraviețuirea noului stat	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș.III dr. Victor V. Vizauer	2024–2026	Studii istorice; Publicații	Arhive; Resurse academice	Dezvoltarea cercetării privind formarea și evoluția principatului
			III. Aspecte ale vieții politice, religioase, economice și sociale în Transilvania modernă (secolele XVIII-XX)	Departamentul de Istorie	Coordonator program: C.Ș.I dr. Remus Câmpeanu	2017–2027	Proiecte de cercetare; Publicații	Granturi; Arhive	Dezvoltarea cercetării privind Transilvania modernă
			1.George Barițiu și contemporanii săi, vol. XIII	Departamentul de Istorie; Colective editoriale	Responsabil proiect: C.Ș. II dr. habil. Iosif Marin Balog – coordonator Colectiv: C.Ș. II dr. Loránd Mádly, C.Ș. II dr. Mirela Popa-Andrei, C.Ș.III ½ n. Marius Eppel	2024–2028	Volume publicate; Resurse academice realizate	Fonduri editoriale; Arhive	Continuarea seriei editoriale și valorificarea surselor istorice
			2.Francmasonerie, Medicină, Eugenie în Europa în sec. XIX-XX	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș. I dr. Attila Varga	2022–2026	Studii istorice; Publicații	Resurse academice; Rețele de cercetare	Dezvoltarea cercetării asupra istoriei ideilor și instituțiilor

			3.Patrimoniul pastoral etnoistoric specific românilor și vlahilor (sec. XIV-XXI)	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș.I dr. Ela Cosma Colectiv: C.Ș.II dr. Daniela Deteșan, C.Ș.III dr. Mihai Olaru, C.Ș.III dr. Victor Vizauer	2026–2030	Studii aplicate; Proiecte culturale	Parteneriate instituționale; Arhive	Dezvoltarea cercetării patrimoniale și creșterea relevanței publice
			4.Avram Iancu – 200 de ani de la naștere	Departamentul de Istorie	Responsabili proiect: C.Ș.I dr. habil. Ela Cosma, C.Ș.I dr. Attila Varga Colectiv: Prof.univ.dr. Ioan Bolovan, Prof.univ.dr. Liviu Maior (colaborator extern), C.Ș.I dr. habil. Ela Cosma, C.Ș.I dr. Attila Varga, C.Ș.II dr. Mircea Gheorghe Abrudan, C.Ș. dr. Nicoleta Hegedűs, Ref. IA dr. Angela Rus	2023–2027	Proiecte culturale; Publicații; Colaborări	Parteneriate instituționale	Valorificarea unei teme majore de patrimoniu istoric și memorie culturală
			IV. Transilvania între perspective regionale, naționale și transnaționale: o istorie politică, socio-economică și culturală (1918-2030)	Departamentul de Istorie	Coordonator program: Prof.univ.dr. Ioan Bolovan	2020–2030	Proiecte de cercetare; Publicații; Studii istorice	Granturi; Arhive; Rețele academice	Extinderea cercetării asupra Transilvaniei contemporane

			a.Transilvania în sistemul de relații internaționale în perioada 1918-2030	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș.I dr. Ottmar Trașcă	2026–2028	Studii istorice; Publicații	Resurse academice; Rețele internaționale	Dezvoltarea cercetării privind dimensiunea internațională a istoriei Transilvaniei
			b.Cultura română din Transilvania (1919-1920)	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș.I dr. Veronica Turcuș	2026–2030	Studii istorice; Publicații	Resurse documentare	Analiza evoluției culturii române din Transilvania
			c.Contribuții la Istoria informaticii românești - ”Dosarul Nuclear al României (1950-2000)”	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș.I dr. Attila Varga	2026–2027	Studii istorice; Publicații	Resurse academice	Diversificarea tematică a cercetării istorice contemporane
			d.Biserici Românești din Transilvania - între defensivă și libertatea apostolatului. Documente juridice și canonice (1918-2006)	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș.III dr. Mircea Remus Birț	2026–2029	Studii istorice; Documente juridice și canonice	Arhive; Resurse documentare	Dezvoltarea cercetării privind instituțiile religioase și cultura juridică
			e.Stat și minorități naționale în Transilvania secolului XX	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș.II dr. Corneliu Pintilescu	2026–2027	Studii istorice; Publicații	Resurse academice	Aprofundarea cercetării privind minoritățile și statul în secolul XX
			f. Modernități îngemănate: O economie politică a unei regiuni (semi)periferice (1918-2030)	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș.II dr. Mara Mărginean	2026–2030	Studii istorice; Analize socio-economice	Rețele academice; Resurse documentare	Dezvoltarea cercetării asupra modernității și economiei politice regionale

			2.Situația populației evreiești în Transilvania de nord, 1940-1944 (proiect independent)	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș. I dr. Ottmar Trașcă	2026–2030	Studii istorice; Publicații	Arhive; Resurse documentare	Extinderea cercetării asupra istoriei evreilor și a politicilor de discriminare
			V. România și relațiile euro-atlantice după 1989	Departamentul de Istorie	Coordonator program: C.Ș.I dr. Vasile Pușcaș	2021–2027	Proiecte internaționale; Studii de relații internaționale	Rețele academice internaționale	Creșterea relevanței cercetării în studiile europene și euro-atlantice
	Dezvoltarea proiectelor prioritarea ale Academiei Române și a programelor editoriale	2026-2030	**VI. Proiecte prioritare de cercetare derulate de Academia Română la care cercetătorii IIGB sunt parte**	Departamentul de Istorie; Colective editoriale	Coordonatori / colaboratori IIGB	2021–2027 / 2026–2027	Volume publicate; Colaborări; Resurse academice	Fonduri editoriale; Rețele academice	Participarea institutului la proiecte prioritare ale Academiei Române
			1.Periodicele aferente științei istorice românești, vol. II (Muntenia, Dobrogea, Moldova, Basarabia)	Departamentul de Istorie; Colective editoriale	Responsabil proiect: C.Ș. I Prof. univ. dr. Ioan Bolovan, C.Ș. II dr. Mirela Andrei, C.Ș. II dr. Daniela Deteșan, coordonatori Colectiv: AC dr. Manuela Marin, AC ½ n. Marius Eppel, C.Ș.III dr. Victor Vizauer și alți membri din cadrul C.Ș.T, Cluj-Napoca)	2026–2027	Volume publicate; Colaborări	Fonduri editoriale; Rețele academice	Dezvoltarea unui proiect prioritar al Academiei Române

			2.Izvoarele istoriei românilor. O enciclopedie	Departamentul de Istorie	Colaboratori din cadrul IIGB: C.Ș. III dr. Victor Vizauer, C.Ș.I dr. Veronica Turcuș, C.Ș.II dr. Mircea Gh. Abrudan, AC dr. Mihai Olaru	2021–2027	Resurse academice; Colaborări editoriale	Resurse documentare; Colaborări interinstituționale	Participarea institutului la proiecte editoriale majore la nivel național
			România și relațiile cu CE/UE (1990-1995); România și relațiile SUA – CE/UE (1990-1995)	Departamentul de Istorie	Responsabil proiect: C.Ș. I dr. Vasile Pușcaș	2024–2027	Publicații; Proiecte de cercetare	Rețele academice; Resurse academice	Dezvoltarea cercetării privind integrarea europeană și relațiile externe
Cercetare socio-umană Filosofie, Psihologie. Sociologie și Științe Juridice	Dezvoltarea cercetării în Filosofie și Psihologie	2026-2030	**VII. Aspecte morale și identitare în dezvoltarea/structurarea dinamică a personalității și a comportamentului social, din perspectivă filosofică și psihologică**	Departamentul de Cercetări Socio-Umane	Coordonator program: C.Ș.I dr. Ionuț Isac	2025-2027	Proiecte de cercetare; Publicații internaționale; Studii interdisciplinare	Granturi; Rețele academice	Extinderea cercetării socio-umane și dezvoltarea profilului interdisciplinar
			1.Reevaluarea conceptului de libertate din perspectiva fenomenologiei non-simbolice	Departamentul de Cercetări Socio-Umanamlue	Responsabil proiect: C.Ș. dr. Cristian Bodea	2025-2028	Publicații; Proiecte de cercetare	Resurse academice	Dezvoltarea cercetării filosofice asupra libertății
			2.Impactul fragilității adevărului asupra moralității: Explorări filosofice contemporane privind autonomia și responsabilitatea morală	Departamentul de Cercetări Socio-Umane	Responsabil proiect: C.Ș. II dr. Codruța-Liana Cuceu	2025-2027	Publicații; Studii de filosofie morală	Resurse academice	Dezvoltarea cercetării asupra autonomiei și responsabilității morale
			3.Filosofia apartenenței. Limbaj, identitate, manifestări culturale și transformări socio-economice trans-teritoriale	Departamentul de Cercetări Socio-Umane	Responsabil proiect: C.Ș. I dr. habil. Mihaela Gligor	2025-2030	Studii interdisciplinare; Publicații	Rețele academice; Resurse academice	Dezvoltarea cercetării asupra identității și apartenenței

			4. Moralitate și comunicare. Aspecte ale dialogului dintre raționalismul dialectic și gândirea neo-scolastică	Departamentul de Cercetări Socio-Umane	Responsabil proiect: C.Ș. I dr. Ionuţ Isac	2025-2027	Publicații; Studii de specialitate	Resurse academice	Aprofundarea cercetării asupra raportului dintre moralitate și comunicare
			5. Reflecții asupra graniței dintre realitățile sociale în vremuri de criză. Comunicare, reziliență și apartenență socială	Departamentul de Cercetări Socio-Umane	Responsabil proiect: C.Ș. III dr. Florența Lozinsky	2025-2030	Studii interdisciplinare; Publicații	Resurse academice	Dezvoltarea cercetării asupra crizei, comunicării și rezilienței sociale
			6.Aspecte dinamice şi metodologice în investigarea judecății şi deciziei morale	Departamentul de Cercetări Socio-Umane	Responsabil proiect: C.Ș. II dr. Lucia Faiciuc Colectiv: C.Ș. III dr. Raluca Szekely-Copîndean, A.C. dr. Andrei Răzvan Costea, C.Ș. I dr. Laura Visu- Petra, C.Ș. II dr. Lavinia Cheie	2025-2030	Proiecte care utilizează metode moderne; Publicații metodologice	Infrastructură digitală; Granturi	Creșterea calității metodologice a cercetării
			7. Moralitate și patologie. O analiză fenomenologică și	Departamentul de Cercetări Socio-Umane	Responsabil proiect: A.C. drd. Marcel Hosu	2025-2026	Studii de specialitate; Publicații	Resurse academice	Extinderea cercetării fenomenologice și psihanalitice
	Dezvoltarea cercetării în Sociologie și Științe Juridice		**VIII. Invenție, producere, economii creative: (Socio-)logici ale industrializării ”creației”**	Departamentul de Cercetări Socio-Umane	Coordonator program: C.Ș.II dr. Silviu Totelecan	2022-2027	Proiecte de cercetare; Studii aplicate; Colaborări	Granturi academice; Rețele academice	Dezvoltarea cercetării asupra creativității, producției culturale și economiilor creative

		2026-2030	**VIII/1: Instituirea socială a creativității: Între practici și consum cultural**	Departamentul de Cercetări Socio-Umane	Responsabil proiect: C.Ș. II dr. Silviu G. Totelecan - coordonator Colectiv: C.Ș. III dr. Adrian T. Sîrbu, C.Ș. III dr. Zoltán Salánki, C.Ș. III dr. Marius-Ion Bența, C.Ș. dr. Cristian Pop, C.Ș. Narcisa Cozea, AC dr. Gabriel-Virgil Rusu	2026-2027	Studii aplicate; Publicații; Colaborări	Rețele academice; Resurse instituționale	Dezvoltarea cercetării sociologice și culturale asupra creativității
Metodologie	Modernizarea metodelor de cercetare în domeniul științelor socio-umane	2026-2030	Aspecte dinamice şi metodologice în investigarea judecăţii şi deciziei morale	Departamentul de Cercetări Socio-Umane	Responsabil proiect: CS II dr. Lucia Faiciuc	2025-2030	Devoltarea unor metode moderne de investigare ;	Infrastructură digitală;	Creșterea calității metodologice a cercetării
Internaționalizare	Dezvoltarea mobilităților academice	2026-2030	Organizarea de stagii de documentare în arhive și centre de cercetare din străinătate; Participarea la conferințe și manifestări științifice internaționale	Cercetători; Coordonatori de programe	Responsabilii de programe și proiecte din ambele departamente	2026-2030	Număr de mobilități academice; Participări la conferințe	Granturi de mobilitate; Programe academice	Diversificarea schimburilor științifice și dezvoltarea profesională
			Colaborări cu École de Psychanalyse des Forums du Champ Lacanien, Forumul Câmpului Lacanian din Canton, Universitatea Ebraică din Ierusalim, Universitatea din Delhi și Universitatea din Calcutta	Departamentul de Cercetări Socio-Umane	Director adj. Virgil Ciomoș; C.Ș. II dr. Codruța-Liana Cuceu; C.Ș. dr. Cristian Bodea; AC drd. Marcel Hosu; C.Ș. I dr. Mihaela Gligor;	2025-2030	Proiecte și colocvii internaționale; Publicații comune	Rețele academice internaționale; Granturi academice	Dezvoltarea dialogului științific interdisciplinar

Infrastructură de cercetare	Dezvoltarea infrastructurii de cercetare și a accesului la resurse academice	2026-2028	Extinderea accesului la baze de date academice internaționale; Dezvoltarea infrastructurii digitale de cercetare și a resurselor documentare online	Conducerea institutului	Conducerea institutului; Coordonatorii de programe și proiecte	2026-2028	Baze de date accesate; Resurse digitale dezvoltate	Buget instituțional; Infrastructură digitală	Îmbunătățirea accesului cercetătorilor la resurse academice
Proiecte europene	Creșterea participării la programe europene de cercetare	2026-2030	Elaborarea și depunerea de proiecte în programe europene de cooperare, inclusiv Danube Region Programme	Echipe de proiect	Responsabilii de programe și proiecte din ambele departamente	2026-2028	Proiecte depuse; Proiecte finanțate	Finanțări europene; Rețele academice	Creșterea participării membrilor institutului la proiecte europene
Impact academic	Creșterea vizibilității publicațiilor științifice	2026-2030	Dezvoltarea revistelor institutului și publicarea rezultatelor cercetării în volume și reviste academice naționale și internaționale	Colective editoriale	Colective editoriale; Responsabilii de programe și proiecte	2026-2028	Articole publicate; Reviste indexate; Citări academice	Resurse editoriale; Rețele academice	Creșterea vizibilității internaționale a cercetării
Impact social	Valorificarea patrimoniului cultural și a cercetării socio-umane	2026-2030	Colaborări cu instituții academice și culturale din Cluj-Napoca; Valorificarea proiectelor istorice și socio-umane în spațiul public	Cercetători;Șefi de sectoare Institutul	Director Ioan Bolovan; C.Ș. I dr. Attila Varga; Attila Varga; C.Ș. I dr. Marin Balogh; C.Ș. I C.Ș. II dr. Mara Mărginean; C.Ș. I dr.Ionuț Isac; C.Ș. II dr. Silviu G. Totelecan	2026-2028	Proiecte culturale; Studii aplicate; Parteneriate instituționale	Parteneriate instituționale	Creșterea impactului social și cultural al cercetării
Management academic	Dezvoltarea rețelelor academice și a managementului științific	2026-2027	Participarea în rețele academice precum CIER, IFSGen și HISFAM GLOBAL; Constituirea consiliului consultativ științific internațional; Corelarea programelor celor două departamente	Conducerea institutului	Conducerea institutului; Coordonatorii de programe	2026-2027	Participări în rețele academice; Consiliu consultativ constituit	Rețele academice internaționale	Orientarea strategică a activității de cercetare și creșterea vizibilității internaționale

Infrastructură pentru digital humanities	Dezvoltarea unei infrastructuri digitale participative pentru cercetarea istorică și socio-umană	2026-2030	Crearea unei platforme instituționale pentru transcriere, adnotare, geo - referențiere, completare de metadate și integrare a colecțiilor digitizate, în sprijinul proiectelor de istorie și cercetări socio-umane	Conducerea institutului; Departamentul de Istorie; Departamentul de Cercetări Socio-Umane; compartiment IT/digitalizare	Responsabilii de programe și proiecte din ambele departamente; informaticieni, personal IT, Ref. I dr. Angela Lumezeanu	2026–2028	Platformă funcțională; număr de colecții încărcate; număr itemi procesați; număr utilizatori activi	Infrastructură IT; software; mentenanță; formare internă; digitizare	Infrastructură digitală reutilizabilă; accesibilitate crescută a surselor; bază pentru proiecte de digital humanities și citizen science
Citizen science pentru izvoare și patrimoniu	Integrarea participării publice în transcrierea, descrierea și contextualizarea surselor istorice și a patrimoniului Sprijinirea cercetării prin colectare și contextualizare participativă de date și surse locale	2026-2030	Transcriere colaborativă, arhive comunitare, colectare de date (micro-istorii locale, interviuri, fotografii și documente private), cartografiere participativă și documentare colaborativă pentru patrimoniul istoric, în special pentru istoria Transilvaniei medievale, moderne și contemporane;	Conducerea institutului; Departamentul de Istorie; parteneri locali; parteneri muzeali; Compartiment comunicare (PR- ARFCN)	Responsabilii de programe și proiecte din ambele departamente; informaticieni, personal IT, Ref. I dr. Angela Lumezeanu	2026-2030	Număr documente/pagini transcrise; număr contributori; Număr parteneriate; Număr materiale colectate; Număr contribuții	Cercetători; arhiviști; parteneriate locale; echipamente audio-video; IA; Sisteme Informaționale Geografice (GIS); platforme de colectare; buget proiect	Extinderea bazei documentare; diversificarea surselor istorice; întărirea relației institut–comunitate; baze de date tematice; hărți și corpusuri noi; creșterea impactului public

Program de transcriere paleografică	Formarea unei rețele de persoane capabile să contribuie la transcrierea și verificarea surselor manuscrise și tipărite vechi	2026-2030	Program de formare în paleografie: ateliere de inițiere și nivel intermediar, ghiduri de transcriere, exerciții practice pe colecții-pilot, verificare încrucișată și integrarea rezultatelor în ediții de documente, baze de date și resurse digitale	Conducerea institutului; Departamentul de Istorie; Școala doctorală;	Responsabilii de programe și proiecte din ambele departamente; informaticieni, personal IT, Ref. I dr. Angela Lumezeanu	2026–2029	Număr de persoane formate specializate în transcriere paleografică; număr de ateliere; număr pagini transcrise; număr de documente integrate în ediții/baze de date	Formatori; ghiduri metodologice; colecții-pilot; platformă digitală; timp de verificare/evaluare științifică	Creșterea capacității de lucru pe documente (izvoare istorice); accelerarea prelucrării izvoarelor; acces extins la surse; comunitate formată pentru practică; sprijin direct pentru ediții și corpusuri digitale; creșterea vizibilității cercetării
Citizen social-science și co-creare de conținut științific	Integrarea cercetării participative în programele de filosofie morală, psihologia moralității și studii sociologice și juridice	2026-2030	Ateliere participative, consultări publice și laboratoare de co-definire a temelor de cercetare privind moralitatea, identitatea, apartenența, reziliența, creativitatea și transformăril socio-culturale	Departamentul de Cercetări Socio-Umane;	Responsabilii de programe și proiecte din ambele departamente; informaticieni, personal IT	2026–2028	Număr de ateliere; număr de participanți; număr de teme co-definite; număr de rezultate științifice și publice	Facilitatori; logistică; instrumente de cercetare calitativă și cantitativă; platforme online	Creșterea relevanței sociale a cercetării; parteneriate cu comunități și organizații; cercetare mai bine ancorată în societate

Digital humanities în cercetarea socio-umană	Dezvoltarea infrastructurii digitale pentru organizarea, analizarea și valorificarea corpusurilor și datelor din științele socio-umane	2026–2030	Crearea unui laborator / unei platforme de digital humanities pentru corpusuri textuale, arhive digitale, baze de date tematice, analiză de discurs și resurse digitale pentru filosofie, sociologie, psihologie și științe juridice	Departamentul de Cercetări Socio-Umane;	Responsabilii de programe și proiecte din ambele departamente; informaticieni, personal IT	2026–2028	Număr de platforme/instrumente dezvoltate; număr de corpusuri și baze de date create; număr de proiecte care utilizează metode digitale; număr de utilizatori interni	Infrastructură IT; software; mentenanță; expertiză digitală; formare internă	Modernizarea cercetării; acces crescut la resurse digitale; integrarea metodelor digital humanities în activitatea institutului
Managementul cercetării, etică, metodologie și formare	Instituirea cadrului metodologic, etic și formativ pentru digital humanities și citizen science	2026–2030	Elaborarea de ghiduri privind consimțământul, protecția datelor, drepturile de autor, validarea contribuțiilor și recunoașterea contributorilor, precum și organizarea de programe de formare pentru cercetători, doctoranzi, parteneri educaționali și voluntari	Departamentul de Cercetări Socio-Umane; Școala doctorală	Echipă formată din: director proiect; responsabil etică/date; coordonator formare; coordonatori de programe; responsabili comunicare	2026–2027 pentru ghiduri; 2026–2030 pentru formare	Ghiduri aprobate; număr de proceduri adoptate; număr de persoane formate; număr de proiecte care aplică standardele; număr de resurse educaționale	Expertiză juridică; expertiză etică; traineri; materiale; platforme educaționale; buget de comunicare	Standardizare metodologică; reducerea riscurilor; creșterea competențelor interne; sustenabilitate instituțională; impact public sporit

Monitorizarea și evaluarea strategiei

Monitorizarea implementării strategiei va fi realizată prin evaluarea periodică a indicatorilor de performanță asociați obiectivelor strategice. Acești indicatori permit analiza progresului realizat în domeniul cercetării, cooperării academice și vizibilității internaționale a institutului.

Tabelul 2. Tabelul indicatorilor de performanță (Key performance indicators - KPI)

Domeniu	Indicator	Țintă orientativă 2030	Metodă de monitorizare
Cercetare istorică și socio-umană	Număr de proiecte de cercetare în domeniul istoriei și științelor socio-umane	Creștere moderată a numărului de proiecte (+≈ 15–20%)	Rapoarte anuale de activitate
Publicații științifice	Număr de articole publicate în reviste academice	Creștere treptată a numărului de publicații (+≈ 20–25%)	Baze de date scientometrice
Producție editorială	Număr de volume și ediții de documente publicate	Menținerea și dezvoltarea producției editoriale (+≈ 10–15%)	Rapoarte editoriale
Cooperare academică internațională	Număr de acorduri și parteneriate academice internaționale	Extinderea graduală a parteneriatelor (+≈ 15–20%)	Rapoarte instituționale
Mobilitate academică	Număr de stagii de documentare și mobilități academice	Creștere moderată a mobilităților academice (+≈20–25%)	Evidența mobilităților
Conferințe științifice	Participări la conferințe științifice internaționale	Creșterea participării la conferințe internaționale (+≈ 20%)	Rapoarte anuale de activitate
Proiecte europene	Proiecte de cercetare europene depuse	Depunerea periodică de proiecte europene (+≈ 20%)	Monitorizarea proiectelor
Proiecte europene	Proiecte europene finanțate	Obținerea de proiecte europene competitive (+≈ 10–15%)	Rapoarte de proiect
Cercetare interdisciplinară	Proiecte interdisciplinare în domeniul științelor socio-umane	Dezvoltarea cercetării interdisciplinare (+≈ 20%)	Rapoarte de cercetare
Infrastructură de cercetare	Baze de date academice și resurse digitale accesate	Extinderea accesului la resurse academice (+≈ 20–25%)	Raport instituțional
Impact academic	Publicații și citări academice	Creșterea vizibilității internaționale (+≈ 20%)	Indicatori scientometrici

Impact social	Proiecte culturale și colaborări cu instituții locale	Consolidarea colaborărilor instituționale (+≈ 15–20%)	Rapoarte de activitate
Management academic	Participări în rețele academice internaționale	Consolidarea participării institutului în rețele academice (+≈ 15%)	Raport instituțional

*Valorile procentuale reprezintă estimări orientative, dependente de evoluția finanțării cercetării și de participarea institutului la programe naționale și internaționale de cercetare

Calendarul de implementare a strategiei

Calendarul strategic al Institutului de Istorie „George Barițiu" pentru perioada 2026–2030 prezintă principalele etape ale implementării direcțiilor de dezvoltare instituțională și științifică. Acesta evidențiază prioritățile legate de dezvoltarea cercetării istorice și socio-umane, extinderea cooperării academice internaționale, dezvoltarea infrastructurii de cercetare și creșterea vizibilității rezultatelor științifice ale institutului. Structurarea acțiunilor pe intervale temporale permite planificarea activităților și urmărirea progresului în raport cu obiectivele strategice ale institutului.

Tabelul 3. Calendar strategic

Perioadă	Direcție strategică	Acțiuni principale	Rezultate așteptate
2026	Consolidarea managementului academic și a rețelelor academice	Constituirea consiliului consultativ științific internațional și consolidarea participării în rețele academice internaționale	Dezvoltarea managemetului științific și extinderea rețelelor academice
2026–2027	Dezvoltarea participării la proiecte europene	Elaborarea și depunerea de proiecte în programe europene de cercetare	Creșterea participării institutului la programe europene
2026–2028	Dezvoltarea infrastructurii de cercetare	Extinderea accesului la baze de date academice și dezvoltarea infrastructurii digitale	Creșterea capacității de documentare și cercetare
2026–2030	Dezvoltarea programelor editoriale și a resurselor academice	Continuarea colecțiilor documentare și elaborarea bazelor de date științifice	Consolidarea infrastructurii intelectuale a cercetării

2027–2030	Dezvoltarea cercetării interdisciplinare	Dezvoltarea proiectelor interdisciplinare în domeniul istoriei și al științelor socio-umane	Extinderea cercetării interdisciplinare
2028–2030	Creșterea vizibilității internaționale a cercetării	Participarea la conferințe științifice internaționale și publicarea în reviste academice de impact	Creșterea impactului academic și a vizibilității internaționale

DIRECTOR,

Prof. univ. dr. Ioan BOLOVAN

Membru correspondent al Academiei Române